



brat *francišek* 1

*Hvaležna sem mu za čudovit
zgled, ki je tudi moje srce
nagovoril in spodbudil
za branje, premišljevanje
in življenje po evangeliju,
Božji besedi.*

- HVALEŽNOST
- KATEHEZE OFS
- NARODNI VOLILNI KAPITELJ OFS
- Duh Assisija 2025
- Transitus sv. Frančiška





- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Hvaležnost
- 6 **Naša evangelizacija**
Kateheza o hvaležnosti ob odhajanju
Dejavna ljubezen – edina, ki nikoli ne mine
- 13 **Frančiškov svetni red**
VOŠČILO 2026
Narodni volilni kapitelj
NAPOVEDNIK za LETO 2026
- 22 **Iz naših družin**
Upanje prinaša mir
Volilni kapitelj krajevnega bratstva OFS Šk. Loka
Volilni kapitelj OFS KB Sveti Jožef Maribor
Volilni kapitelj OFS KB Slovenska Bistrica
OFS KB Sveti Vid na duh. dnevu - Ptujška Gora
- 27 **Živi rožni venec**
Žetev
- 30 **Iz frančiškovih logov (revij)**
Frančiškov prijatelj in Med nami
- 32 **Mladi Frančišku**
Čudež Svetogorske Matere Božje na Skalnici
Začetek novega leta srečanj FO v Veržeu
- 34 **Pravičnost in mir**
Peš romanje po Poti svetega Frančiška
od La Verne do Assisija
- 37 **Korenine in sadovi**
Transitus (1)
- 39 **Sveta dežela**
Ambasadorji miru
Sveta dežela in Palestina
Cvetna nedelja v Jeruzalemu
- 46 **Razvedrilo**
Izdelava ptičje krmilnice
Nagradni okvir

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emmina Mulalič OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana
telefon: 01 24 29 300
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-26.



ali Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-26.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!



Obrnilo se je še eno leto, sklenili smo praznovanje svetega leta, obhajamo spomin transitusa sv. Frančiška. Sv. Frančišek je pred 800-letji pustil močan pečat ne samo s svojim življenjem, zgledom in besedami, ampak tudi ob svoji smrti oz. prehodu iz zemeljskega v nebeško, kaže na svojo povezanost z Gospodom, z brati in z vsem stvarstvom.

Skozi vse leto bomo v reviji brat Frančišek razmišljali o dediščini sv. Frančiška, v prvi številki se bomo ustavili ob hvaležnosti.

Ne spreglejte katehez za OFS, ki govorita o hvaležnosti in o dejavni ljubezni.

Za nami je tudi volilni kapitelj OFS, ki je prinesel malce spremenjen narodni svet. Preberite tudi odzive udeležencev kapitlja, ki se je odvil na Kureščku.

Rubrika *Iz naših družin* nam postreže z utrinkom iz Duha Assisija, ki je potekal

v Celju, dejavni pa so bili tudi v mnogih krajevnih bratstvih OFS, kjer so imeli volilne kapitlje.

Žetev vedno znova vabi in spodbuja k molitvi za nove duhovne poklice, pa tudi k hvaležnosti za vse, ki s(m)o že stopili na pot za Gospodom po zgledu sv. Frančiška.

V letniku, ki ga začnemo, bomo v rubriki *Korenine in sadovi* predstavili šest pogledov na Frančiškov transitus izpod peres njegovih prvih biografov, Tomaža Čelanskega, Janeza iz Peruge in Bonaventura. Odlomki so vzeti iz zbirke Frančiškovi virov, ki bo predvidoma izšla letošnje jesen. Morda bo ob koncu leta zanimivo ponovno prebrati vseh šest različic skupaj.

Spodbudne novice pa prihajajo tudi iz Svete dežele, kjer so se zbrali komisariji – ambasadorji miru.

Ste že kdaj naredili svojo ptičjo krmilnico? Kako? Poglejte v rubriko *Pozabljene spretnosti*.

Vsem želim prijetno branje in hvala za vse vaše darove, da lahko revija še vedno izhaja!

Vse dobro!
br. Janez Papa





V letu 2026 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega.

Hvaležnost

O, moj Gospod, bodi zahvaljen!

Ob obletnicah povezanih s Frančiškom Asiškim, se oziram nazaj in v ospredje prihajajo lepi spomini na odkrivanje njegovega življenja v Assisiju, na romanja z mladimi... Besede zahvale spontano privrejo na plano.

Sveti Frančišek tudi po 800 letih ostaja aktualen, ker je za vodilo življenja Frančiškovih bratov izbral bistveno: živeti evangelij. Kakšen pogum! Vzeti besede evangelija zares in jih aktualizirati v vsakdanjem življenju. Pustiti vse in stopiti za Gospodom. Pa je prav to pripomoglo, da je živel življenje polno in v veselju. Pridružili so se mu prijatelji in njihovo življenje v duhu preprostosti in v skladu z evangelijem je postalo »sveto pismo«, ki so ga brali ljudje tistega časa, tako bogati kot revni. Prav živost Božje besede, ki ji je prisluhnil, odgovoril s svojo radikalno odločitvijo in ji sledil v bratskem življenju, je v njegovo življenje prinesla resnično veselje in notranjo svobodo.

Hvaležna sem mu za čudovit zgled, ki je tudi moje srce nagovoril in spodbudil za branje, premišljevanje in življenje po evangeliju, Božji besedi. Vedno bolj me je pritegovala in postala vsakdanja hrana. Namenila sem ji nekaj let študija, da bi lahko tudi drugim posredovala ta dragocen zaklad. Pa ne le to. Sredi preizkušenj in neuspehov je bila kot svetilnik, ki razsvetljuje pot naprej. Zato je postala tudi moja zvesta spremljevalka, me oblikovala in usmerjala moje korake. In še vedno je

tako. Pritegnil pa me je sv. Frančišek. O, moj Gospod, hvala za njegov zgled življenja po evangeliju!

In ko sem vzela Božjo besedo zares, sem vstopila v proces spreobrnjenja. Odkrivala sem (in še vedno) kaj je bistveno v življe-

nju. Želim slediti Gospodu, umirati sebi in mu dajati vedno več prostora. Tako je po svoji Besedi tudi mene pritegoval z vrvicami ljubezni. Ne, nisem še v zboru svetih, kot sveti Frančišek, vsak dan znova pa mi pomaga delati korake naprej, tudi

dobesedno. Padci so del življenja, tudi Božja beseda pa mi pomaga dvigniti pogled od lastne nemoci k Njemu, vstati in začeti znova.

Nagovoril me je tudi z bratskim življenjem. Kljub veliki različnosti so živeli edinstvo, ker so bili po Besedi povezani z Gospodom. Ne iz svojih moči, Beseda jih je odpirala, da so v svojih življenjih dajali vedno več prostora Gospodu in tudi drug v drugem prepoznavali odtis Božje ljubezni – Jezusov obraz. Hvala za vse brate in sestre, ki nas je Frančiškov zgled povezoval.

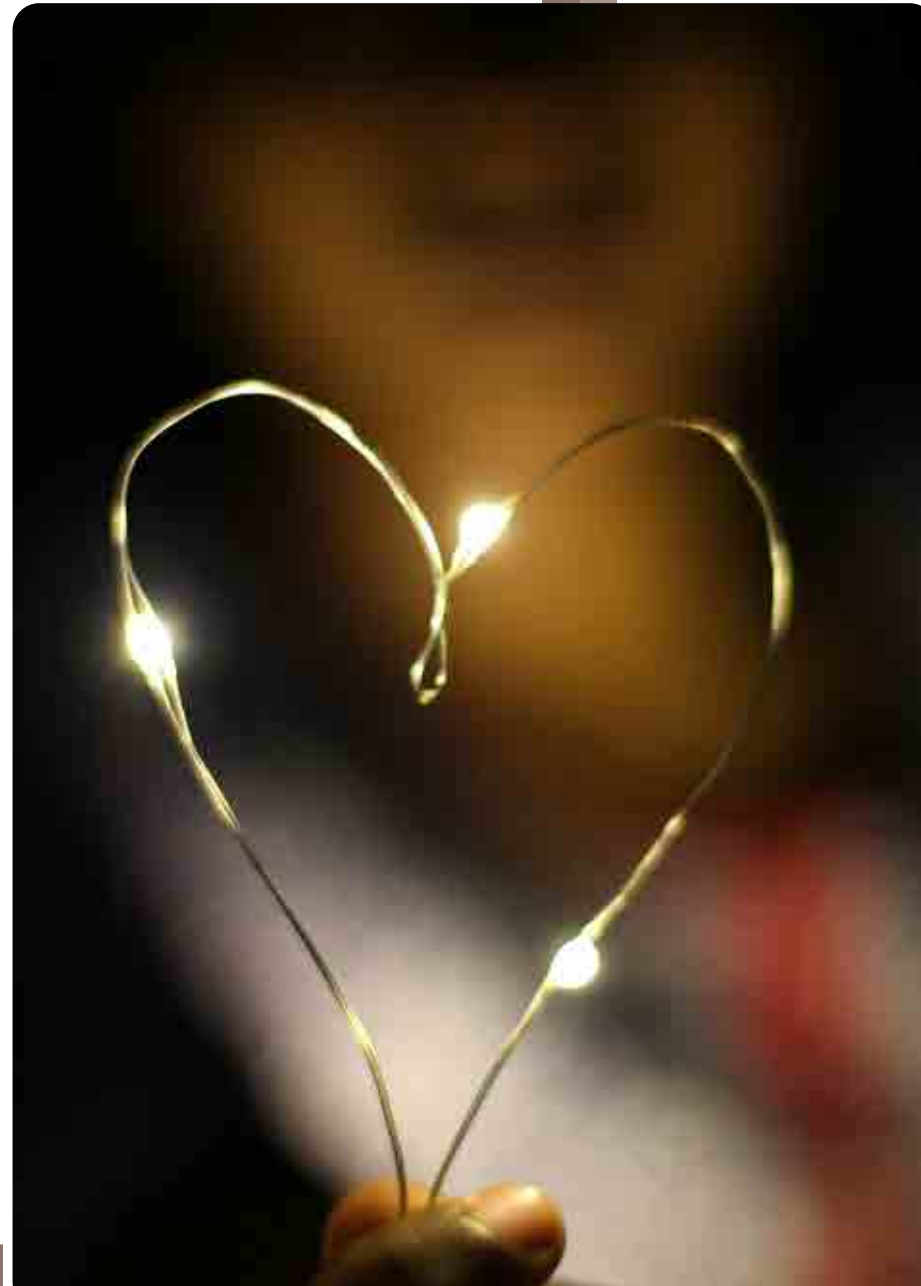
Nepozabno je tudi doživetje resničnosti božične noči na Grecciu sredi julijske vročine. Ne le svojim sodobnikom, tudi meni in soromarjem je Frančišek na otpljiv način približal veličino Božje ljubezni, ki je dejansko v majhnosti, dostopna vsakemu. Postal je tako majhen, da ne bi bilo na svetu človeka, ki bi rekel, da ga ni vreden sprejeti. O, moj Gospod, hvala za tvojo majhnost!

Ko govorim o sv. Frančišku, ne morem prezreti sv. Klare. Moč njene molitve. In kako zaupljiv odnos z Gospodom, tudi v češčenju Najsvetejšega. Njen kip z Najsvetejšim pri sv. Damianu nam približa njen pogum, ko je z zaupanjem Njemu, ki ga je nosila v monštranci, ustavila tudi oborožene Saracene. S sosestrami pa je z vztrajno molitvijo pred Najsvetejšim podpirala oznanjevanje sv. Frančiška in njegovih bratov. Hvala za zgled sv. Klare!

Neizbrisen pečat pušča tudi La Verna, kjer je Frančišek prejel stigme. Bolelo ga je, ko je odkril veličino Božje ljubezni, ki se sklanja k človeku in se zanj daje do konca, ostaja pa nesprejeta, neljubljena. Želel je biti blizu Gospodu in mu pomagati nositi to bolečino. Uresničil je njegovo željo tudi v vtisnjenjem svojih ran. Tako mi je Frančišek približal še eno skrivnost Božje ljubezni, ki se daje do konca. Zame, zate, za vse! Norost ljubezni, ki je neusahljiv Izvir ljubezni! O, moj Gospod, hvala za tvojo neizmerno ljubezen, ki se vedno znova sklanja tudi k nam. Odpri naša srca in razpri roke, da te z odprtostjo sprejmemo in postanemo pretočni kanal tvoje Ljubezni do vseh, ki jih srečujemo.

Za konec hvala tudi vsem Frančiškovim bratom in sestram, ki sredi tega sveta, v današnjem času živijo evangelij po zgledu sv. Frančiška in so luč za ta čas.

Jana Podjavoršek





KATEHEZA ZA MESEC JANUAR 2025

Kateheza o hvaležnosti ob odhajanju

Uvodna pesem:

Hvala Jezus, hvala Jezus, hvala Jezus,
hvala Jezus! (4X)

Iz Božje besede:

O Bog, učil si me od moje mladosti,
do zdaj sem oznanjal tvoja čudovita dela.
Tudi do starosti in osivelosti,
o Bog, me ne zapusti,
dokler ne oznanim tvoje moči temu rodu,
vsakemu, ki pride, tvojo mogočnost. ^(Ps 71, 17)
(Kratek premislek)

Iz Hvalnice stvarstva:

Najvišji, vsemogočni,
dobri Gospod,
Tebi hvala, slava in čast
ter vsak blagoslov.
Samo Tebi, Najvišji, pripada
in noben človek Te ni vreden imenovati.

Frančiškova hvaležnost:

Spomnimo se, v kakih okoliščinah so bile izrečene te Frančiškove besede zahvale: Frančišek je preživel ure preizkušnje: iz Svete dežele je prinesel bolezen oči, ki mu je povzročala bolečine. Ni prenesel svetlobe, tako da ni mogel gledati ne sonca ne ognja. Bratje so mu zato ob samostanu sester klaris postavili skromno kolibo, da se je lahko skril pred svetlobo in kjer je slišal petje sester klaris. Za to pozornost je bil bratom zelo hvaležen. Druga velika bolečina so bila različna nesoglasja znotraj

bratstva. Vendar se je v teh težkih okoliščinah rodila ena izmed najlepših hvalnic Bogu. Zahvaljuje se mu za vse ustvarjeno, tudi za smrt, ki jo imenuje sestro in za katero je čutil, da prihaja. Tam, v temi telesnih oči, je Frančišek doživel luč srca, ki mu je kipelo v hvaležnosti do Boga za vse dobro. Takrat je ta hvaležnost privrela na dan v verzih Hvalnice stvarstva ali Pesmi brata Sonca:

*Najvišji, vsemogočni,
dobri Gospod,
Tebi hvala, slava in čast
ter vsak blagoslov.
Samo Tebi, Najvišji, pripada ...*

Kaj pomeni biti hvaležen?

Hvaležnost je protiutež čemernosti in nezadovoljstvu. Ljudje smo taki, da nas



zelo hitro potegne v negotovanje zaradi nečesa, za kar mislimo, da nam manjka. To je človeška narava. Problem je, če ta človeška narava preplavi vse drugo.

Ko začutimo hvaležnost, se nam življenje odpre, ga vidimo širše, začnemo zaupati in prepuščati. Naenkrat je več prostora za življenje. Hvaležnost navadno pride takrat, ko je težko, ko nekaj premagamo in se iz tega tudi kaj naučimo. Hvaležnost je nekaj zelo zavestnega. Če jo gojimo, nam to odpira srce in um. (Ilustracija: Vsak človek ima v sebi dva volka – dobrega in slabega. Kateri bo zmagal? Tisti, katerega hraniš!)

Kako izražamo hvaležnost?

Ljudje smo bitja besede. Besede so zelo močne. Lahko dvignejo ali potlačijo, celo umorijo. Zato je pomembno, da izrazimo hvaležnost, tako neznancu, še bolj pa bli-

žnjemu. To lahko naredimo s pogledom, nasmehom, predvsem pa z besedo. Posebej močen vtis pustijo besede hvaležnosti, ki nam jih izreče oseba, ki se vzpenja proti vrhu življenja, proti odhodu. Tiste besede ostanejo v srcu za vse življenje, ker so izrečene v globokem premisleku nekoga, ki ve, da prazne besede ne pomenijo nič. Pa tudi besede tistih, ki še ostajajo v tem življenju, so za odhajajočega pomembne.

Posledice hvaležnosti:

Ko pogledam svet okoli sebe in se mi morda zdi sovražen, jaz pa ubog v njem, se zavestno vprašam: Kaj pa kljub vsemu še imam? To mi spremeni pogled na svet – lahko še hodim, imam kolikor toliko zdravo pamet, lahko vidim, slišim, jem, grem na obisk ...

Hvaležnost omogoča boljšo in lepšo starost. Starost je lahko zagrenjena, ko se



oziramo nazaj, ko začnejo pešati moči ... Lahko si zagrenjeno rečem: Toliko stvari ne zmorem več ... Če pa pogledamo, kaj pa še imam, kar smo doživeli, tega nam nihče ne more vzeti. Pogledajmo, kaj smo v življenju uspeli narediti! Kaj je moja zgodba? Ne glejmo, kje so se mi ali se mi še zdaj postavljajo ovire.

Hvaležnost je kot kvas – spremeni testo. Če starost doživljamo skozi prizmo hvaležnosti, se ne pritožujem nad današnjimi mladimi. Če se uspem še vedno čuditi, ko gledam svoje vnuke, če mi uspe oditi zjutraj k maši ali na sprehod, si lahko mislim, da sem pa vseeno naredil nekaj dobrega. Lepo je seveda, da ne čakamo na starost, da treniramo hvaležnost že prej.

Daje nam tudi zdravje, živimo bolj polno življenje.

Za kaj smo lahko hvaležni bratje in sestre OFS?

Bratje in sestre sv. Frančiška smo lahko še posebej hvaležni za dar Frančiškovega bratstva, s katerim bomo tudi potem, ko bomo že onstran, povezovani v Božjem duhu, saj beremo v Konstitucijah, v členu 53, takole: Bratstvo se s hvaležnostjo spominja umrlih bratov in sester in nadaljuje **občestvo z njimi v molitvi in sveti evharistiji**.

Za kaj smo lahko hvaležni, ko se nam življenje izteka?

Ljudje umiramo na različne načine, a najpogostejši vzrok smrti je bolezen, ki izčrpa telesne moči in nazadnje privede do zaključka življenja. Včasih je bil na koncu litanij vseh svetnikov vzklik: »Nagle in nepredvidene smrti, reši nas, o Gospod!« Mnogi pa rečejo: »Želim si, da bi naglo umrl (v prometni nesreči npr.), da se ne bi mučil.« V zadnjem času gre vse skupaj

celo v smer pomoči pri prostovoljni smrti, ki bi res omogočila hiter odhod v večnost. Vendar, ... vprašajmo se, za kako ceno! Umiranje zaradi bolezni oziroma starosti seveda ni prijetno, lahko pa prinese mnoge milosti: družinski člani imajo priložnost, da se pred smrtjo spravijo, če so bili morda sprti, bližnji lahko v času, ko se zavedajo bližnjega odhoda, bolj intenzivno živijo in si povedo marsikaj, kar bi ob hitri smrti ostalo neizrečeno. Tudi sam umirajoči še lahko marsikaj uredi, popravi, odpusti ... Med take milosti, ki jih more doživeti odhajajoči, spada tudi zavedanje, koliko dobrega in lepega je doživel, videl, okusil ... in s tem povezana hvaležnost. Ob zavedanju bližnjega odhoda se človeku izostrijo čuti, spozna, da je bilo marsikaj, za čemer se je pehal, nevredno. Po drugi strani pa lahko spozna, kaj je v življenju bistveno in poskuša to še tudi živeti ter povedati na primer svojim potomcem.

Hvaležnost svojcev za umirajočega:

Kar je bilo rečeno za umirajočega, velja tudi za njemu bližnje, ki ga spremljajo v času odhajanja. Tudi oni imajo priložnost, da se jasneje zavejo, kako hvaležni so lahko, da so imeli tega človeka tako dolgo ob sebi, da jim je bilo dano živeti z njim in ob njem. S tem, da mu lajšajo čas odhajanja, da mu izkažejo čim več naklonjenosti in ljubezni, mu kažejo svojo ljubezen. Večkrat je za bližnje to zelo težek čas, posebej, če ne zmorejo umirajočega »izpustiti« in se krčevito upirajo dejstvu, da se mu čas na zemlji izteka. Ali pa morda ne zmorejo sprejeti teže tega časa, ko je treba umirajočemu nuditi nego, pomoč pri vsakodnevnih opravilih, higieni, lajšanju bolečin ... To je čisto razumljivo. A če je odnos med bližnjimi iskren in

ljubeč, nastopi prej ali slej čas predanosti, da se naj zgodi, kot je Božja volja. Ta vdanost prinese mir in celo neko srečo, da je življenje izpolnjeno. S tem pa tudi hvaležnost in mir srca.

Osebna vprašanja ali vprašanja po skupinah za premišljevanje:

- ☞ Na kateri strani sem, na strani nerganja ali hvaležnosti?
- ☞ Komu sem se danes že zahvalil?
- ☞ Kako sem se ob tem počutil?
- ☞ Se je meni danes kdo zahvalil?
- ☞ Pričevanje dogodka hvaležnosti, ki me je posebej ganil
- ☞ Za katere preproste stvari v svojem življenju sem hvaležen?

- ☞ Morda želi kdo izmed prisotnih izreči kako posebno doživetje, zahvalo, prošnjo? (Bogu ali bližnjemu)

Naloge za bratstvo:

Bratu (sestri) levo in desno od sebe izrazim hvaležnost za ... (dve različni zahvali)

Zavestno gojimo duha hvaležnosti, ki ne pričakuje povračila.

Po vsaki sveti maši se bom v srcu zahvalil Bogu za veliko milost svete evharistije.

Enako bom storil po vsakem svetem obhajilu.

Zaključna pesem:

*Hvala za vsako dobro jutro,
hvala za vse življenja dni,
hvala, ker lahko nate svoje preložim skrbi.*

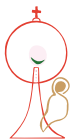
*Hvala za vse prijatelje ti,
hvala, Gospod, za vsakogar,
hvala, ker lahko dam dolžnikom odpusčenje v dar.*

*Hvala za delovno ti mesto,
hvala za srečo sleherno,
hvala za vse, kar me navdaja s čisto radostjo.*

Zaključna molitev:

Gospod, Bog stvarnik, učil si nas po svojem Sinu Jezusu Kristusu, da je hvaležnost pot k pravemu življenju. Pomagaj nam, da bi živeli preprosto in hvaležno, da bi znali sprejemati vse stvari kot dar in ne kot pravico. Varuj nas pred nehvaležnostjo, da bomo dosegli večno veselje v nebesih, kjer bomo vedno združeni s teboj. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov duhovnega asistenta.



KATEHEZA ZA MESEC FEBRUAR 2025

Dejavna ljubezen – edina, ki nikoli ne mine

Uvod

»Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili.« (sv. Frančišek Asiški)

Sveti Frančišek nas s temi besedami vabi k nenehni prenovi srca in dejavni ljubezni. Kristjan ni nikoli "gotov", niti v svojem poklicu, niti v služenju, niti v ljubezni. Ljubezen ni čustvo ali nagib, temveč vedno znova odločitev za služenje Bogu in bližnjemu, ne glede na starost, položaj ali utrujenost. Tudi če mislimo, da smo »svoje že naredili«, nas Božja ljubezen vedno znova kliče v življenje, v služenje, v darovanje. Nikoli ni prepozno začeti znova, nikoli ni prepozno, da začnemo ljubiti.

Svetopisemski odlomek 1 Jn 3,16-18

Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In tako smo tudi mi dolžni dati življenje za brate. Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim? **Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.**

Sveti Frančišek in njegova pisma vernikom

Pismi vernikom, Prvo in Drugo, sodita med najpomembnejše zapise sv. Frančiška Asiškega, ker sta naslovljeni ne le na brate njegovega reda, ampak na **vse ljudi, ki**

želijo živeti evangelij. V njih ne nastopa kot ustanovitelj reda, temveč kot **brat med brati**, ki deli svojo izkustveno modrost o življenju z Bogom. Za Frančiška je bil njegov redovni poklic preprost, a zahteven: **živeti evangelij brez popuščanja.** Pismi vernikom sta zato kratek, vendar močan povzetek njegovega duhovnega pogleda, zlasti glede **dejavne ljubezni**, ki je edini pravi dokaz vere.

Izsek iz Prvega pisma vernikom

„In vsi, ki ljubijo Gospoda z vsem srcem, dušo in umom ter bližnjega kakor sebe in sovražijo svoja telesa z njihovimi pregrešnimi nagnjenji in prejmejo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa ter rodijo sadove, vredne pokore...“

Ta odlomek povzema Frančiškov pogled na resnično ljubezen: je celostna, predana in dejavna. Ljubezen do Boga se povezuje z odklikom od grešnih navezanosti, ljubezen do bližnjega pa se pokaže v sadovih pokore – v dejanjih dobrote, usmiljenja in služenja.

Izsek iz Drugega pisma vernikom

„In ljubimo svoje sovražnike in delajmo dobro tistim, ki nas sovražijo. Blagor tistim, ki prenašajo preizkušnje in nadloge v miru, kajti nad njimi bo Gospod izlil svoj blagoslov.“

Tu je Frančišek posebej močan. Iz ljubezni dela zapoved, ki presega naravno sposobnost človeka. Ljubiti sovražnike pomeni posnemati Kristusa. Prenášati nadloge v miru, pomeni popolno zaupanje v Boga. To je bistvo njegovega sporočila: ljubezen, ki se ne umakne pred težavo, je tista, ki nikoli ne mine.

Frančišek se v obeh pismih sklicuje na Jezusovo zapoved: *„Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo“* ter *„Ljubi svojega bližnjega kakor*

samega sebe“. Vendar se tu ne ustavi. Zanj ljubezen ni abstrakten pojem, ne čustvo, niti pobožni občutek, temveč **dejanje, življenjska drža**, ki se preverja v vsakodnevnih odnosih.

Njegovo osnovno vodilo je: **Vera brez del je mrtva. Ljubezen brez konkretnih izrazov ni ljubezen.**

Frančišek ne uvaja novih teoloških teorij; preprosto zahteva, da kristjani živimo evangelij tako, kot so ga živeli apostoli in prvi kristjani: v preprostosti, usmiljenju, odpuščanju, zvestobi in služenju.

Vsebina in razlaga dejavne ljubezni

Apostol Pavel nam razodeva, da je ljubezen večna, ker ima svoj izvor v samem Bogu. Vse, kar je minljivo – darovi, sposobnosti, znanje, lepota, zdravje – ima svoj čas. Le ljubezen ostane. Ljubezen je dejavna, ker je živa, izraža se v pozornosti, usmiljenju, služenju, odpuščanju.

Dejavna ljubezen se ne meri v velikih projektih, temveč v zvestobi drobnim vsakdanjim dejanjem. V potrpežljivem

prenašanju bližnjega, v potrpežljivem poslušanju bližnjega, v spoštljivem odnosu do sočloveka, v pripravljenosti odpustiti in začeti znova... V konkretnem nudenju pomoči bližnjemu, pri hišnih opravilih v našem domu, v skrbi za bolnega družinskega člana, brata, sestro, v vsakdanjih malenkostih, ki jih zlahka prezremo ...

Sveti Frančišek nas uči, da je ljubezen najmočnejše orodje prenove sveta. Ljubezen ne čaka idealnih pogojev – deluje tu in zdaj, znotraj danosti.

Sveti Frančišek je to razumel na zelo konkreten način. Ko se je po izkušnji prejetih stigem na gori La Verni vrnil k bratom, ni iskal miru zase, ampak je malo pred smrtjo bratom rekel: »Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili« in tako ponovno začel služiti gobavcem. Ljubezen, ki jo je živel, ga je gnala k dejanjem – k preprostemu, a resničnemu služenju.

In končno, tudi mi smo Božji dar, dar Ljubezni, zato moramo ljubiti sebe. Naše življenje je dar, ki ga ne smemo zavreči, niti zadržati zase. Ljubezen pomeni ta dar unovčiti in vračati – Bogu v hvaležnosti in molitvi, ljudem v dobroti in služenju, stvarstvu v skrbi in spoštovanju.

In tako, kdor ljubi, ne živi več zase, temveč za drugega. Tak človek uresničuje Božji načrt, ki pravi: »Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj.« (Jn 13,35)

Kako vključiti dejavnost ljubezni v vsakdanjo molitev in bogoslužje?

Vsakodnevna hvalnica ljubezni – pri osebni molitvi se spomni konkretne osebe, ki si ji ali bi ji lahko tisti dan izkazal ljubezen.



Molitev za brate in sestre – vsak večer pri molitvi dodaj zahvalo za brate in sestre in prošnjo, da bi znali ljubiti dejavno.

Gesta pri bogoslužju – pozdrav miru z zavestjo, da iz srca podarjaš mir in ljubezen.

Evharistija kot šola ljubezni – obhajilo je največji izraz dejavne ljubezni: Kristus, ki se daruje, nas vabi, da tudi mi postanemo dar.

Osebna vprašanja za premišljevanje in pogovor v skupini

- ☞ Kako v mojem vsakdanu postaja ljubezen dejavna – v mislih, besedah, dejanjih?
- ☞ Kje najdem izgovore, da ne ljubim ali da ne služim?
- ☞ Kdo mi je v zadnjem času postal "težak" – in kako bi mu lahko pokazal Božjo ljubezen?
- ☞ Kaj zame pomeni Pavlova beseda: "Ljubezen nikoli ne mine"?



☞ Kako se v naši skupnosti kaže dejavna ljubezen? Kje jo moramo ponovno obuditi?

Naloga za bratstvo

Skupno dejanje ljubezni: obiščite bolnika, osamljeno osebo, brata ali sestro v stiski.

"Teden ljubezni v dejanju": vsak dan si v skupnosti zastavite eno drobno dejanje dobrote.

Pisna hvalnica ljubezni: vsak brat naj zapiše en stavek, kje v življenju vidi Božjo ljubezen in jih zberite v skupno molitveno hvalnico.

Sklep

Naj nas ta kateheza opomni, da se prava ljubezen ne meri po besedah, ampak po dejanjih. Ljubezen, ki izhaja iz Boga, ne pozna počitka. Vedno znova se dviga in začneja znova, ker je močnejša od utrujenosti, nepopolnosti in časa. In ne pozabimo: »**Ljubezen nikoli ne mine**« (1 Kor 13,8). Naj bo naše življenje pričevanje te večne resnice.

Sklepna molitev:

*Gospod Jezus Kristus, učitelj in brat,
nauči nas ljubiti z dejanji
in ne z besedami.
Naj v vsakem bratu in sestri
prepoznamo Tebe.
Daj, da bi ljubezen, ki si jo položil
v naša srca,
rasla, gorela in nikoli ne ugasnila.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.*

Pesem:

Deni me.



VOŠČILO 2026

Dragi bratje in sestre, praznik Jezusovega rojstva nas uči, da Bog vstopa v naš svet ne z močjo, ampak z ranljivo ljubeznijo. Prav tam, kjer smo krhki, nas želi srečati in ozdravljati. Ne bojmo se ga. Dopustimo si srečanja z Njim v tistem delu sebe, kjer smo najšibkejši. Zaupajmo v ljubezen Boga do nas, bodimo potrpežljivi in sočutni tako do sebe, kot drug do drugega, saj bomo le tako lahko z odprtim srcem širili resnico božiča.

Naj božični prazniki napolnijo vaše domove z mirom in zaupanjem v Božjo prisotnost ter naj vas in vaše družine doseže Božji blagoslov.

V novem letu pa naj nas spremlja duh svetega Frančiška, duh preprostosti, hvalnosti in veselja v služenju. Naj bomo tudi mi orodje miru tam, kjer so razprtije in prinašalci upanja v vsakdanjih odnosih.

Blagoslovljene božične praznike ter miru in dobrega polno v novem letu 2026.
Pax et Bonum! ✨

Predsednik Jožef Kozel
s predstavniki narodnega sveta

in
našo sestro Fani Pečar,
ki se nam zahvaljuje za vso podporo.

Foto: Freepik.com



Narodni volilni kapitelj

Kurešček, Visoko 121, 1292 Ig

V Domu duhovnih vaj na Kureščku je v dneh od 12. do 14. decembra 2025 potekal Narodni volilni kapitelj. Že pred tem smo se bratje in sestre iz krajevnih bratstev OFS po Sloveniji povezali v vsakodnevni molitvi za milosti Svetega Duha.

Prvi večer je bil namenjen spoznavanju Frančiškovih bratov in sester ter razmišljanju o naših krajevnih bratstvih: kaj nam je bilo v delovanju našega bratstva všeč, kaj bi si še želeli, zakaj je naše bratstvo nekaj posebnega. Bogu smo se za naša bratstva zahvalili s pesmijo, večer pa zaključili z molitvijo in blagoslovom frančiškana p. Janeza Papa.

V soboto zjutraj nas je na obzorju pozdravila jutranja zarja in duh Frančiška je bil z nami: „Hvaljen, moj Gospod, z vsemi tvojimi stvarmi, posebno s soncem, velikim bratom, ki razsvetljuje dneve in nas.“

V sončnem jutru smo dan začeli s sveto mašo, ki jo je ob somaševanju nekaterih drugih duhovnikov, v cerkvi Kraljice miru, vodil p. Janez Papa OFM. V homiliji je poudaril, da je vsakokratni Kapitelj krepitev naše odločitve, ki je bila nekoč izrečena: Želim hoditi po poti Jezusa Kristusa po zgledu sv. Frančiška skupaj s svojimi brati in sestrami. Nisem sam, imam zgled in imam cilj. Ta uvodna sveta mašna daritev ob kapitlju Frančiškovega svetnega reda naj nas napolni z novim upanjem in s to novo odločitvijo.

Pred Gospodovo molitvijo nas je nagovoril p. Marjan Čuk OFM. Če prisluhnemo svojemu srcu, kaj si najbolj želimo? Želimo si, da bi lahko prepustili svoje življenje Bogu, da bi se čutili ljubljene in varne in to je hrepenenje, ki nas odpira



za Boga. Majhen otrok se z odprtostjo, hrepenenjem in zaupanjem steguje k očetu in mu s tem kaže: „dvigni me k sebi v naročje.“ S to držo zaupanja prisluhnimo našemu hrepenenju srca in se obrnimo k nebeškemu Očetu.

Mir je beseda, ki označuje nebesa, je pred pozdravom miru razmišljal p. Danilo Holc OFMConv. Če ima človek urejene odnose s seboj, z bližnjimi, z Bogom, v svojem srcu že živi ta nebesa. Sveti Frančišek je hotel ta nebesa vedno deliti z drugimi, zato je bil njegov pozdrav „Mir in dobro“. Tudi mi si ustvarjamo ta košček nebes na zemlji. V znamenje miru in sprave smo si podali roke.

Po sveti maši smo se zbrali v domu in naše delo začeli s pesmijo *Res je prijetno*, ki se konča z verzom: „Vse to je dar, neizmerni dar ljubezni.“ In tudi to, da smo bili ta dan tam, skupaj z brati in sestrami, je dar ljubezni. Brat Jožef Kozel OFS je med nami pozdravil sestro Fani Pečar OFS in ji dobrodošlico izrazil s šopkom ob besedah „Veseli smo, da si z nami.“

Predstavil je gosta z višje ravni: delegatko generalnega ministra, sestro Marto Radoš OFS, in delegata konference generalnih duhovnih asistentov, Janeza Papa OFM.

Na prvi seji Narodnega volilnega kapitlja smo se posvetili pregledu prehojene poti od prejšnjega kapitlja.

Najprej smo prisluhnili poročilu podpredsednika. Brat Jožef Kozel je poudaril, da je bil mandat, ki se zaključuje, pot skupne prehojene poti vseh bratstev. Vodili so nas molitev, bratstvo in preprostost evangelija. Vse kar je bilo opravljeno, je bilo storjeno ne v moči človeških načrtov, ampak v zaupanju v Gospoda in po priprošnji sv. Frančiška in sv. Klare. Spodbujali smo duhovno rast, romarska srečanja, podpirali sprejem novih bratov in sester.

Vzdrževali smo stik med pokrajinami, stik z duhovnimi asistenti in širšo Frančiškovo družino. Vodil nas je duh služenja v skladu s statutom in izročilom reda.

Kakšna so stanja bratstev? Bratstva ostajajo raznolika, živa, pa tudi ranljiva. V tem obdobju so nekatera bratstva doživela krepitev in mnoge obljube, druga so potrebovala oporo, spremembo ritma, čas okrevanja. Nekatera bratstva smo zaradi neaktivnosti dali v mirovanje in bodo potrebovala spodbudo, da se jih ponovno obudi. Povsod pa ostaja dragocenost srečanj, molitve in bratske prisotnosti. Kjer gorijo majhne iskre, tam lahko znova zažari pravi Frančiškov ogenj – tih, a zvest. Čuvanje preprostosti evangelija je postalo poslanstvo Frančiškovega svetnega reda. Ne, da bi veliko govorili o Kristusu temveč, da bi ga živeli.

Kakšni so izzivi narodnega sveta? Pred nami ostaja potreba po krepitevi bratstev, potreba po več medsebojnega poslušanja in razumevanja, pomoč bratstvom, ki iščejo vodstvo ali novo dinamiko, vključevanje mlajših in odprtost za nove iskalce.

Ob koncu svojega poročila se je br. Jožef zahvalil duhovnim asistentom za vso podporo, spremljanje in vodenje naših bratstev. Poudaril je, da Narodni svet stopa v predajo vodenja z mirnim srcem, saj verjamejo, da Gospod vodi tudi tedaj, ko ne zmoremo videti jasne poti. »Službo predajam ne kot breme ampak kot dar,« je spodbudno zaključil svoje poročilo.

V nadaljevanju so sledila še poročila ostalih dosedanjih članov narodnega sveta. Z zanimanjem smo prisluhnili tudi njim. Z močnim aplavzom smo izrazili hvaležnost za opravljeno delo in se s pesmijo Bogu zahvalili za sadove preteklega kapitlja.

Po kosilu se je začelo zares, saj so bile volitve glavni namen našega srečanja.



Volilna seja se je začela z vzpodbudnim nagovorom obeh voditeljev, delegatke generalnega ministra, sestre Marte Radoš in delegata konference generalnih duhovnih asistentov p. Janeza Papa. V nagovoru nam je p. Janez zaželel, da bi ta kapitelj v nas vseh vzbudil novo upanje, novo željo, novo voljo za to, da bi hodili po poti Jezusa Kristusa po zgledu sv. Frančiška in da bi v ta svet prinašali ta Kristusov mir, ki ga je sv. Frančišek tako rad podajal naprej.

Po nagovoru smo sejo nadaljevali s pesmijo O pridi Stvarnik Sveti Duh in prisluhnili besedam sv. Frančiška. V kratki homiliji je p. Janez poudaril, da je naloga bratov in sester Frančiškovega svetnega reda evangelij prinašati, živeti, udeležati, rojevati v ta čas sredi sveta, tukaj in sedaj. Zato naj tudi ta volilni kapitelj pokaže pot, izbere tiste, ki bodo znali v ta svet prinašati pravšnjo mero soli, pravšnjo mero luči, pravšnjo mero kvasa, ki naj prevzame, razsvetli in da okus svetu, v katerem smo. In tako naj bo.

Ob upoštevanju vseh zahtevanih pravil smo izvolili nov narodni svet.

Prihodnja tri leta bodo narodni svet OFS sestavljali naslednji bratje in sestre:

- ☞ predsednik: **Jože Kozel OFS**
- ☞ podpredsednica: **Elizabeta Stanonik OFS**
- ☞ tajnica: **Emina Mulalić OFS**
- ☞ blagajnik: **Slavko Žižek OFS**
- ☞ odgovorni za vzgojo: **Dominik Janez Herle OFS**
- ☞ bratski animator: **Rok Liebhart OFS**
- ☞ mednarodni svetnik: **Primož Hodak OFS**
- ☞ namestnik mednarodnega svetnika: **Tomaž Potokar OFS**

Znotraj kolegija duhovnih asistentov se je menjalo tudi njihovo vodstvo. S kapitljem OFS je p. Marjana Čuka OFM zamenjal na mestu vodje kolegija duhov-



nih animatorjev **br. Joško Smukavec OFM Cap.**

Volitve smo zaključili z molitvijo, zahvalno pesmijo in blagoslovom.

Nedeljsko dopoldne smo namenili pogledu v prihodnost ter skupaj načrtali okvirni načrt in naloge narodnega sveta za naslednja tri leta: redne volitve po KB, praznovanje 800 letnice Frančiškove smrti, krepitev bratstev, redno ustvarjanje katehez, srečanje z mladimi.

Narodni volilni kapitelj smo zaključili z zahvalno sveto mašo.

Hvala ti, o moj Gospod!

Romana Zupanc OFS



Izjave na volilnem kapitlju na Kureščku

Jože Kozel OFS, predsednik



Moram priznati, da s tem, ko sem izvoljen na položaj narodnega predsednika Frančiškovega svetnega reda, ne doživljam toliko časti, kot breme odgovornosti. Moje poslanstvo vidim v služenju bratstvu, v poslušanju, povezovanju in skupaj z drugimi v razločevanju poti, po kateri nas kliče Gospod. V prejšnjem mandatu sem bil dejaven v vlogi podpredsednika in zaradi zdravstvene situacije prejšnje predsednice NS Fani Pečar OFS, primoran prevzeti vlogo predsednika, zato mi ta služba ni nova. Novo je predvsem zavedanje teže zaupanja, ki mi je bilo dano.

Ob tem čutim hvaležnost za zaupanje, po drugi strani pa spoštljiv strah. Zavedam se svojih omejitev, zato se še bolj opiram na molitev, na bratsko in Božjo pomoč. Hkrati pa me spremlja tudi vedrina, ti sta preprosta Frančiškova radost, saj vem, da Bog ne izbira popolnih, ampak razpoložljive. Če se kdaj kaj zaplete, se spomnim, da Sveti Duh ni nestrpen, ampak potrpežljiv in da bratstvo raste tudi skozi preizkušnje. Pomembno je le, da ostanemo vedri, potrpežljivi in v zaupanju v Božjo pomoč.

Pri tem me nagovarja vzpodbuda sv. Frančiška Asiškega, naj bomo bratje in sestre, ki ne iščejo oblasti, ampak bližino. Frančiškova pot uči, da voditi pomeni najprej hoditi za drugimi, ne pred njimi, ter dopuščati, da Bog deluje tudi tam, kjer sam ne vidim jasno. V tem duhu želim ostati majhen, razpoložljiv in odprt za skupno služenje.

In če bo kdaj preveč resno, se bom skušal spomniti še ene zelo človeške

resnice: da tudi sv. Frančišek ni bil brez težav, a je znal zapeti, ko je deževalo, in se veseliti, ko ni imel ničesar. Če bom kdaj kaj pozabil, me boste bratje in sestre gotovo prijazno spomnili, ali pa vsaj opomnili z nasmehom. In to je že dober začetek skupne poti.

Seveda pa navsezadnje zaupam tudi novo izvoljenim bratom in sestram v Narodnem svetu, da si bomo v pomoč in podporo ter da bomo z Božjo pomočjo zmogli vse. Prav tako zaupam vsakemu bratu in sestri, da nas podpirate z molitvijo, deli in pripravljenostjo pomagati, saj vse to nujno potrebujemo.



Elizabeta Stanonik OFS, podpredsednica

Nad izvolitvijo sem zelo presenečena. Sem sem prišla na povabilo podpredsednice našega KB, da »pridem malo pogledat«, saj do sedaj še nisem bila prisotna na kapitljih. To, da sem bila izvoljena, se mi zdi Božji čudež. Želim služiti Bogu in ljudem po zgledu svetega Frančiška. Zato sem tudi vstopila v OFS. Trudila se bom biti zgled ostalim in upam, da bo pristopilo čim več novih članov.



Emina Mulalić OFS, tajnica

Ob ponovni izvolitvi v službo tajnice narodnega sveta OFS si želim z ljubeznijo še naprej skrbeti za čim hitrejši in kakovosten pretok informacij med bratstvi OFS. V srcu hrepenim, da bi se Frančiškovi bratje in sestre še bolj povezali z Bogom in med seboj. Vedno se lahko obrnete name. Dobrodošli tudi na Kureščku, kjer trenutno živim in pomagam. Obljubljam vam svoje vsakodnevne molitve pri Kraljici miru.



Prosim pa tudi vas, da molite zame in za ves narodni svet.



Slavko Žižek OFS, blagajnik

Ker so kapitularji na narodnem kapitlju bili enotni, da naj blagajnik še naprej navdušeno sprejema in pobira darove, jih skrbno hrani in trdno brani pred morebitnimi nepridipravi, sem v duhu poslušnosti ponovno sprejel to »sladko« breme vedoč, da so bratje in sestre bratstev širom po Sloveniji dobrega in odprtega srca. Slednje so že isti dan dokazali z zbranimi darovi za dober namen z lepim zneskom.

Hvala vsem in vsakemu posebej za nazaj in priprošnja v naprej. Bog vas blagoslovi.



Dominik Herle OFS, odgovoren za vzgojo

Prvič sem izvoljen v narodni svet. Živimo v prelomnih časih in se mi zdi, da je tudi pri vzgoji potrebno biti aktiven, da s skupnimi močmi pripomoremo k temu, da se nam bodo pridružili novi člani. Neko izkušnjo že imam iz KB, kjer sem bil tudi odgovoren za vzgojo, seveda pa gre zdaj za širši prostor in se bomo morali skupaj dogovoriti in načrtovati pot v prihodnje. Mislim, da je pred OFS svetla prihodnost.



Rok Liebhart OFS, bratski animator

Bogu sem hvaležen za priloženost, da lahko v Svetem Duhu skupaj s sestrami in brati ponovno izpolnjujem Božjo voljo v službi bratskega animatorja za FO in FRAME.

Zavedati se moramo, da služenje brez molitve in skupnega sodelovanja ne obrodi sadov, zato naprošam vse bralce, da prosite Troedinega za novo vodstvo NS OFS ter vse mlade, tudi tiste, ki nam bodo zaupani v spremstvo in oblikovanje po Frančiškovem zgledu. Skupaj prosimo za nove duhovne in redovne poklice med mladimi.

Bog povrni.



Primož Hodak OFS, mednarodni svetnik OFS

Izvolitev na mesto mednarodnega svetnika Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji razumem kot izraz Božje previdnosti in bratskega zaupanja, ki me kliče k zvestemu služenju karizmi svetega Frančiška Asiškega v občestvu vesoljne Cerkve. Zavedam se odgovornosti, ki mi je zaupana, zato se priporočam v molitev bratov in sester, da bi po milosti Svetega Duha mogel prispevati k rasti bratstva, poglobljanju krščanskega življenja in pričevanju za Kristusa v današnjem svetu.



Tomaž Potokar OFS, namestnik mednarodnega svetnika OFS

Ta služba je pomembna, saj pridemo bratje in sestre OFS skupaj iz vseh koncev sveta in vidimo dobre izkušnje, ki so v bratstvih po svetu zelo različne. Nekatera bratstva delujejo med domorodnimi plemeni v Afriki, spet druga v svojem okolju delujejo karitativno, kuhajo za uboge, skrbijo za brezdomce. Bratje in sestre OFS smo tisti, ki prinašamo Duha svetega Frančiška med ljudi.



Marta Radoš OFS, predsednica NS OFS Hrvaške, delegatka generalnega ministra

Z veseljem sem se udeležila vašega volilnega kapitlja, saj v vsakem srečanju z brati in sestrami rastem v Frančiškovem duhu: »Gospod mi je dal brate.«

V veselje mi je bilo videti, kako so bratje in sestre razpoložljivi za sprejem službe, saj je bilo za vsako službo več pripravljenih kandidatov. To kaže na odprtost bratov in sester za služenje. Zanimiva so bila poročila dosedanjih bratov in sester v NS, kako ponudite svojim bratom in sestram kateheze in druge spodbude pri uvajanju. Formacija je temelj, identiteta članov OFS. Lepo je bilo slišati, kako se udeležujete različnih romanj, slavljenj, kako negujete duhovno dimenzijo frančiškove duhovnosti. Slišali smo o vaši skrbi za mladino, ki vam je ta trenutek v izziv, ko se sprašujete, kako pritegniti mlade v FRAME. Naša naloga je, da jim posredujemo izkušnjo bratstva. Pri nas na Hrvaškem so številna bratstva FRAME, ki se srečujejo pod okriljem frančiškanskih samostanov in so povezana tudi z bratstvi

OFS. Imamo bratske animatorje, ki skrbijo za vez med nami, organiziramo skupna srečanja in podobno. Lani smo imeli narodno srečanje vseh družin OFS in FRAME. Povabili smo tudi bivše člane Frančiškove mladine, da bi jim pokazali, kako je lahko tudi OFS mlad. Mnogi so spraševali, kako se vključijo v OFS in pridružilo se nam je nekaj novih bratov in sester.



Br. Janez Papa OFM, delegat konference generalnih duhovnih asistentov

V taki vlogi sem prvič. Na kapitljih OFS sem že bil, še večkrat pa na kapitljih FO in FRAME. Sem kot priča, desna roka delegatki generalnega ministra, skrbim za molitev. Celotno srečanje je lepo in mirno teklo, brez zapletov. V mnogih krajih ste bratje in sestre OFS močna opora bratom 1. reda, prvi sodelavci v naših samostanih in župnijah, na vas se vedno lahko zanesemo. Morda se komu zdi, da je težava starost, ki raste, pa vendar je spodbuden pogled na toliko novo zaobljubljenih vsako leto. Pomembno se mi zdi, da lepo sodelujemo.

Zbral Metod Trajbarič OFS



NAPOVEDNIK LETO 2026

11. 1. 2026 ob 19:00
GORIŠKO BRATSKO SREČANJE OB JASLICAH



11. 2. 2026 ob 19:00
DELAVNICE ZA VSE SLUŽBE PO BRATSTVIH - ZOOM SREČANJE

VODJE DELAVNIC:

Uvodni pozdrav: br. Jožef Kozel
Predsedniki, podpredsedniki: s Dorica Emeršič,
Tajniki: s. Renata Kozel, s. Irena Vačovnik,
Blagajniki: br. Slavko Žižek,
Odgovorni za vzgojo: br. Jožef Kozel,
Bratski animatorji: br. Rok Liebhart.

8. marec 2026
Letno srečanje PB KP škofije

Pokrajinski svet OFS koprške škofije, vabi vse člane KB koprške škofije na letno srečanje, ki bo 8. marca 2025 v frančiškanskem samostanu pri sv. Ani v Koprju.

Dnevni red: 9.30 zbiranje, 10.00 sveta maša, 10.45 odmor, 11.15 poročanje po bratstvih, bratski, pogovor in predlogi (12.00 Angel Gospodov), 13.00 kosilo, 14.30 blagoslov in slovo.

Pokrajinski svet OFS koprške škofije
Predsednica Marija Lovrič

13 – 15. marec 2026
DUHOVNE VAJE: Piran

Narodni svet Frančiškovega svetnega reda vas vabi na duhovne vaje v minoritski samostan v Piranu.

Naslov duhovnih vaj Transitus (Čuk, Čuden, Arko). Začetek duhovnih vaj bo v petek 29. 4. 2026 zvečer in se zaključijo v nedeljo 29. 4. 2026 s skupnim kosilom.

Prispevek za udeležence, ki bodo s seboj prinesli posteljnino znaša 80 Eurov, za tiste, ki ne bodo imeli svoje posteljnine pa je dodatek Tisti, ki se bodo udeležili duhovnih vaj pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: mirko.fsr@gmail.com ali na telefon 051 310 419 z SMS sporočilom.

Ker je število udeležencev omejeno, vas prosimo, da se prijavite čimprej.

18. aprila 2025 od 10.00 do 13.00
ŠTUDIJSKI DAN: Maribor Stolnica

Vsebina Transitus, Frančiškova smrt. Pričevanje in predavanje v žup. domu Program: Gost Jan Dominik Bogataj OFM ob 10.00 sv. maša ob 11.30 bo predavanje ob 13.00 agape.

Prijave je potrebno poslati br. Primožu do 28. februarja 2026 zaradi lažje organizacije in pogostitve.

9. maj 2026 od 9. do 15. ure
DAN SVETOV (ljublanske, koprške in mariborske pokrajine)

PRENOS V ŽIVO OD 10. do 11. ure, na povezavi: www.ofs.si/prenos/

Vabimo vse duhovne asistente, člane svetov KB in predstavnike FRAME na letno srečanje svetov, ki se bo izvajalo istočasno na treh lokacijah po Sloveniji:

- ☞ MARIBORSKA POKRAJINA
- ☞ KOPRSKA POKRAJINA
- ☞ LJUBLJANSKA POKRAJINA

14. – 20. junij 2026
Kančevci 38, 9206 Križevci
Duhovne vaje za vse Frančiškove redove (v tišini)

25. junij 2026 ob 9:00 Brezje
FRANČIŠKOV ODMEV, skupno praznovanje vseh redov ob 800-letnici transitusa sv. Frančiška
www.franciskani.si/800

31. julij – 6. avgust 2026
Romanje v Medjugorje - Festival mladih

4. – 6. september 2026
Delovni vikend Narodnega sveta (z zakonci & majhnimi otroki); Piran

Začetek duhovnih vaj bo v petek 4. 9. 2026 zvečer in se zaključijo v nedeljo 6. 9. 2026 s skupnim kosilom.

S seboj prinesite posteljnino in brisače. Tisti, ki se bodo udeležili delovnega vikenda pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: eminamulalic@gmail.com ali na njen telefon 041 399 553.

4. oktober 2026
800-letnica Transitus - smrti Frančiška Asiškega

3. ali 4. oktober
100 letnica cerkve svetega Frančiška (Jože Plečnik)

24. oktobra 2026
SREČANJE DUH ASSISIJA

Darovi za revijo Brat Frančišek
od 6. 10. '25 do 3. 12. '25 = 1760 €
Bog povrni!

- 5 € Meglič Rok
- 10 € Križnar Valentin, Meglič Rok, Vrhovnik Janez, Bizjak Fanika
- 12 €
- 15 € Škvorc Petra, Škvorc Petra
- 20 € Skoberne Peter, Andlovec Irena, Fučka David, Markelj Frančišek, Vida Jerebič, Marija Modrijan, Kovše Katari na, Vurušič Franc, Režek Zora, Vlasta Lipovšek, Gale Bogomira
- 25 € Tisel Majda, Minka Kenda, Tisel Majda, Župnija Vojnik
- 30 € Stariha Marija, Šuštersič Tadeja, Inglič Francka, Fesl Marijan, Hrastnik Martina, Fras Srečko, Zver Szűcs Sonja, Vačovnik Irena, Župnija Podgraje, Darinka Vidmar, Šoberl Barbara, Pajnič Zlatko, Papa Jože, Krečič Slavica, Župnija Reteče
- 35 € Krek Albina
- 40 € NN, Ahaj Marija Marta
- 50 € Teran Erika, Župnija Sv. Kunigunda na Pohorju, Hack Janos, Brglez Zdenka, Šorli Stanislav, Požgane Marija, Valič Stipančič Marijana
- 100 € Anica Švab, Kos Vinko, Kramar Marija Vida
- 200 € St Raphael's War Memorial Building



Duh Assisija 2025

Upanje prinaša mir

Vsoboto, 25. oktobra 2025, se nas je kar veliko bratov in sester OFS zbralo na kapucinskem griču v Celju, kjer smo obhajali srečanje v duhu Assisija. To je spomin na srečanje, ki ga je leta 1986 organiziral sveti papež Janez Pavel II., ko je zbral predstavnike različnih verstev v Assisiju, da so prišli skupaj in molili za mir. Želel je, da bi se v spomin na ta dogodek zbirali še naprej in molili za ta neizmerni dar Božje dobrote v zavedanju, da človek ne more doseči miru brez Božje pomoči.

Zato se vsako leto zberemo Frančiškovi in mnogi ljudje dobre volje z namenom, da se zahvaljujemo za mir in tudi prosimo zanj.



saj smo bili resnično veseli, da smo ponovno skupaj mnogi, ki nam veliko pomeni asiški ubožec in njegovo sporočilo, smo prisluhnili pogovoru z bratom Lorenzom Zampivo, kapucinom iz Trsta.

Čaj je bil že za skupno mizo, ki pa je bila nekaj najlepšega v svoji skromni lepoti. Otroci so jo okrasili s čudovitimi barvnimi listi, nabranimi na ovijalki, ki krasi samostanski zid. Kako lahko nekaj preprostih listov polepša in razveseli prisotne!

Tretji in zadnji del programa se je spet odvijal v cerkvi. Vsaka izmed obedienc, pa tudi bratje in sestre OFS, Frančiškova mladina in otroci, so pokazali svojo dobro voljo in talente. V cerkvi sv. Cecilije so se razlegale pesmi, ploskanje, malodane vriskanje ob vsem lepem, kar so pokazali nastopajoči. Skupna nit prepevanja je bil Frančišek, Jezus, Marija, mir ...

Po blagoslovu smo se stežka poslovili, a v pričakovanju naslednjih srečanj odšli z veseljem in mirom v srcu.

Doroteja Emeršič OFS



Volilni kapitelj krajavnega bratstva OFS Škofja Loka

12. oktobra 2025 smo bratje in sestre krajavnega bratstva Škofja Loka v kapucinskem samostanu praznovali volilni kapitelj. Zbrali smo se pri jutranji sv. maši ob 8.00, po njej pa smo se preselili v samostansko obednico. Navzočih je bilo 34 bratov in sester OFS z obljubami (od skupno 58), kapucina brata Matej Nastran in Bernard Jauk ter predstavnik pokrajinskega bratstva Ljubljana – predsednik, brat Tomaž Potokar v spremstvu svoje žene Jane.

Pred volitvami so predstavniki prejšnjega vodstva poročali o preteklem delu, po njih pa smo praznovali na skupnem kosilu iz samostanske kuhinje.

- Izvoljeni so bili naslednji bratje in sestre:
- ☞ predsednica pokrajinskega bratstva: sestra Irena Kuralt;
- ☞ podpredsednik: brat Aleš Murn;
- ☞ tajnica: sestra Bernarda Pavlovec Žumer;
- ☞ blagajničarka: sestra Sonja Bonča;
- ☞ odgovorna za vzgojo: sestra Alenka Liebhart;
- ☞ bratski animator: brat Rok Liebhart.

Potrjeni sta bili tudi službi, ki nista voljeni: odgovorna za skrb za starejše je sestra Danica Demšar, za vzgojo novincev do njihovih obljub pa sestra Bernarda Pavlovec Žumer.

Bernarda Pavlovec Žumer OFS





Volilni kapitelj OFS KB Sveti Jožef Maribor

Z veseljem sporočamo, da je OFS krajevno bratstvo sv. Jožef Maribor na volilnem kapitlju, v ponedeljek 10. 11. 2025, izvolilo novo vodstvo. Izvoljeni so bili:

- ☞ Predsednik: br. Bogomir Brečko
- ☞ Podpredsednik: br. Franci Trapenauer

- ☞ Tajnica: s. Marcela Brečko
 - ☞ Blagajničarka: s. Jasna Trapenauer
 - ☞ Odgovoren za vzgojo: br. Mihael Črnetič
 - ☞ Bratski animator: br. Slavko Žižek
- Naj vas pri vašem poslanstvu spremljata Božji blagoslov in priprošnja sv. Frančiška.

Pax et bonum!

foto. br. Tonček Horvat



Volilni kapitelj OFS KB Slovenska Bistrica

Tri leta od zadnjega volilnega kapitlja so hitro minila in tako smo se 17. 11. 2025 bratje in sestre KB Slovenska Bistrica ponovno zbrali na volilnem kapitlju, kjer smo izvolili novo vodstvo. Kapitelj sta vodila predstavnika iz pokrajinskega nivoja, brat Jožko Smukavec in sestra Irena Vačovnik.

Pričeli smo s pozdravi gostov in predsednice ter z molitvijo prosili Svetega duha, da nam pomaga pri pravih odločitvah.

Po poročilih duhovnega asistenta pater Danila Holca, predsednice Katje Sabolič in blagajničarke Nežke Justinek je sledil glavni del dnevnega reda, volitve.

Tako smo v KB Slovenska Bistrica izvolili novo vodstvo v naslednji sestavi:

- ☞ Predsednik: s. Katja Sabolič,
- ☞ Podpredsednik: s. Neža Justinek,
- ☞ Tajnik: s. Suzana Markovič
- ☞ Blagajnik: br. Goran Sabolič
- ☞ Vzgoja: s. Katja Sabolič
- ☞ Bratski Animator: br. Goran Sabolič

Brat Jožko se je zahvalil vsem, ki smo pripravljeni sprejeti katerekoli funkcije. Živimo v obdobju, ko ljudje ne želijo sprejemati kakšnih funkcij in odgovornosti in kako pomembno je to, da nekdo pripravljen sprejeti odgovornost in zadolžitev.



Podal je tudi zelo lep nagovor o pomenu zaobljube. Ko naredimo zaobljube, je vez med nami in Bogom veliko močnejša.

Upajmo, da bo to vzpodbudilo tudi dve simpatizerki, katerih smo bili še posebej veseli, da sta se nam pridružili na kapitlju.

Prav tako je brat Jožko obljubil vso pomoč simpatizerjem pri vstopu v postulat in noviciat, za kar se mu iskreno zahvaljujemo.

Po volitvah smo se udeležili svete maše, ki sta jo darovala domači župnik Jani Družovec in naš duhovni asistent pater Danilo Holc.

Po maši smo nazdravili in zaželeli uspešno delo novemu vodstvu ter se podružili ob pijači in prigrizku.

Veseli smo bili, da se nam je na koncu pridružilo tudi nekaj sester frančiškank, ki delujejo v Slovenski Bistrici.

Suzana Markovič OFS



OFS KB Sveti Vid na duhovnem dnevu - Ptujška Gora

Del bratov in sester KB svetega Vida, se je iz Sela podal peš na Ptujsko Goro, skupaj s patrom Vladimirjem Rufinom, ki nam je na poti namenil čudovito duhovno vodstvo in pridigo.

Drugi bratje in sestre so se nam pridružili z avtomobili, da smo skupaj preživeli res lep, duhovni in blagoslovljen dan.

Iskrena hvala patrom minoritom na Ptujski Gori za tople sprejem ter patru Vladimirju Rufinu Predikaki za duhovno spremljavo.

Hvala tudi vsem bratom in sestram za čudovito druženje, pogovor, molitev in povezanost.

Naj nas spremlja Božji mir in varstvo Marije z Ptujskogorske!

foto: s. R.K.



Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca,
ki molijo za edinost Cerkve, nove
duhovne poklice, svetost
in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo.
Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega
rožnega venca!



Prva številka revije Brata Frančišek v letu 2026 ima naslov HVALEŽNOST. Naj bo tudi na tem mestu izražena hvaležnost vsem vam, ki vztrajate in se ne naveličate vsak dan vzeti v roke rožni venec in zmoliti desetko za nove duhovne poklice. Vaše molitve so uslišane bolj, kot si morda upati zamišljati. To moremo potrditi prav mi frančiškani, ki smo hvaležni in ponosni na mlade fante, ki zavzeto stopajo po poti Sv. Frančiška. Zagotovo je njihova odločitev med drugim tudi »vaše delo« - Bog povrni. Hvaležnost, nas dela ponižne, hkrati pa zaupljive in tudi vztrajne. Prav naš vzornik sv. Frančišek je znal preživeti dan v velikem zahvaljevanju. Preživimo prva dva meseca novega leta v hvaležni drži, ne samo pred Bogom, ampak tudi drug pred drugim. Smo si

podarjeni. Molimo torej in prosimo, da bo Gospod še naprej klical in da bo poklicani tudi slišali in se odločili.

MOLITEV ZA DUHOVNIKE

(Molitev iz molitvenika *Molitev za svetost duhovnikov*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 81)

Gospod Jezus, večni duhovnik, ki si v skrivnosti svoje ljubezni izbral, katere si sam hotel, in jih posvetil, da bi bil ti sam po njih živo navzoč sredi med nami in bi nam oznanjali tvojo besedo ter delovali v tvojem imenu.

Za ta tvoj veliki dar, ki si ga dal svoji Cerkvi, te hvalimo, častimo in slavimo. Zahvaljujemo se ti, Gospod!

Prosimo te, napolni naše duhovnike z ognjem svoje Božje ljubezni, da bo po njihovem duhovniškem poslanstvu, ki so ga prejeli s polaganjem rok, vedno bolj živa in očitna tvoja navzočnost med nami.

Prosimo te, Gospod, naj tvoja Božja moč izpolni te izbrane, da bodo z veseljem nosili dragoceni Božji zaklad duhovništva v svojih krhkih telesih. Izpopolni, Gospod, te lončene posode, da se tako izkaže tvoja Božja moč v krhki človeški naravi.

Gospod, priporočamo ti vse duhovnike, da zaradi stisk, zaskrbljenosti in dvomov ne podležejo skušnjavi in ne obupajo.

Naj v normalnosti sveta zmagujejo s čistostjo in molitvijo. Predvsem te prosimo, Gospod, bodi jim blizu, ko živijo skrivnost tvojega trpljenja, smrti in vstajenja. Podpiraj jih s svojim Svetim Duhom, očisti njihove ustnice, daj jim svojo besedo, svojo modrost, vlij svojo ljubezen v njihova srca,



da bodo mogli nositi veselo oznanilo in upanje prizadetim in žalostnim, besedo ozdravljena vsem, ki imajo srca uničena zaradi greha in trpljenja.

Priporočamo ti duhovnike. Daj, da postanejo kakor ljubljani apostol, ki je slonel na tvojih prsih in pil ljubezen tvojega Božjega Srca.

Gospod, podeli jim milost, da postanejo kakor ti, naš dobri Pastir. Amen.

**Iz poslanice svetega očeta
Franciška za 62. svetovni dan
molitve za poklice
11. maja 2025**



**Romarji upanja: dar življenja
Spremljati pot poklicanosti**

V takšnem obnebu naj se pastoralni in poklicni delavci, zlasti duhovni spremljevalci, ne bojijo spremljati mladih z upanjem, polnim upanja in potrpežljivosti v Božjo pedagogiko. Gre za to, da so zanje osebe, sposobne poslušanja in spoštivega sprejemanja; osebe, ki se jim lahko zupajo; modri vodniki, ki so jim pripravljeni pomagati in so pozorni na prepoznavanje Božjih znamenj na njihovi poti.

Zato spodbujam k pospeševanju skrbi za krščansko poklicanost na različnih področjih človekovega življenja in delovanja ter naklonjenost za duhovno odprtost vsakega posameznika Božjemu glasu. V ta namen je pomembno, da izobraževalne in vzgojne poti predvidijo primeren prostor za spremljanje poklicev.



Cerkev potrebuje pastirje, redovnike, misijonarje, zakonce, ki znajo z upanjem in upanjem Gospodu reči »da«. Poklic ni nikoli zaklad, ki ostane zaprt v srcu, ampak raste in se krepi v skupnosti, ki veruje, ljubi in upa. In ker nihče ne more sam odgovoriti na Božji klic, vsi potrebujemo molitev in podporo bratov in sester.

Predragi, Cerkev je živa in rodovitna, ko rojeva nove poklice. Svet pa pogosto nezavedno išče priče upanja, ki s svojim življenjem oznanjajo, da je hoja za Kristusom vir veselja. Ne naveličajmo se torej prositi Gospoda za nove delavce za njegovo žetev, prepričani, da On še naprej kliče z ljubeznijo. Dragi mladi, vaša hoja za Gospodom zaupam priprošnji Marije, Matere Cerkve in poklicev. Vedno hodite kot romarji upanja po poti evangelija! Spremljam vas s svojim blagoslovom in vas prosim, da molite zame.

Rim, Poliklinika Gemelli, 19. marec 2025.

Francišek IV. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Francišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.



Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

**ŽRV darovi za revijo Brat Francišek
november '25 — december '25 = 2524 €**

Bog povrni!

- 5 € Vida Pungartnik, Nadica Beč, Jožica Petrovčič
- 10 € Katarina Dimač, Tončka Kramer, Angelca Jančar, Franciška Muhič, Nevenka Rijavec, NN, Lucija Mikuletič, Marta Kravos, Ana Kurinčič, Terezija Štefulj, Jožefa Pečjak, Peter Ljubič, Franciška Muhič, Marija Hlebčar, Terezija Vidmar, Rozalija Guček, Bogomira Tisnikar, Marija Vegič, Rozika Ramšak
- 14 € Valter Škvor
- 15 € Klavdija Mikuš, Ana Kroflič, Marinka Martinjak, Darjo Gregorič, Erich Hull, Darinka Cvetko Segota, Mirjam Troha, Franc Rak, Francka Majdič, Ana Štebe, Zofija Vaupotič, Marija Vidmar
- 20 € Magdalena Ladič, Jelka Meserko, Ana Jeraj, NN, Angela Rogelj, NN, Nežika Pirih, Franciška Vasle, Branko Župec, Franciška Cesar, Jožica Belinc, Marija Marinčič, Milan Hiter, Marjeta Cvirn, Franc Nosan, Aleša Katarina Kokol, Lidija Ašič, David Turk, Mateja Črv, Katica Hrovatin, Karlina Praprotnik, Franciška Mav, Stanislava Rupnik, Franciška Mavri, Kristina Dobrina, Marjeta Gale, Majda Cencič, Savina Antonija Hvala, Majda Colja, Laura Gak, Greti Petelin
- 25 € Marija Krušič, Rozalija Barat, Ana Cvetka Mikec, Bernard Adamič, Anica Kužnik
- 30 € Černe, Maja Benedik, Ljudmila Tutuin, Marija Sodja, Terezija Pišotek, Alojzija Psarn, Franciška Žižek, Magdalena Bastjančič, Tadeja Lavtižar, Aleš Kodba, Ana Krivec, Ivana Jeretina, Uroš Zagožen, Viktorija Škrjanec, Pavla Rupnik, Jože Anžej, Dejan Brečko, Vita Šuštarčič, Franc Kokot
- 40 € Bogdan Vižintin, Brigita Peternelj, Amalija Lukšič, Ana Jakolič
- 50 € Pavla Hudobreznik, Franci Zore, Luka Rutar, Janez Benedik, Anica Miljk, Jožica Boh, Martina Jež, Silva Ogulin, Terezija Naveršnik, Jožef Semič, Franc Klemenčič
- 100 € Vida Jemec

**NOVI NASLOV ZA POŠILJANJE POŠTE:
p. Krizostom Komar
Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7
2000 MARIBOR
zivi.rozni.venec@ofm.si**



**DESETKA SVETLEGA DELA ROŽNEGA
VENCA: Ki je oznanjal Božje
kraljestvo**

**Začetek javnega delovanja
(Mt 4,12–17; Lk 4,14–15)**

Ko pa je bil Janez izročen, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govoril: »Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!«

**Razlaga papeža Franciška
Nihče ni izključen iz Božjega odrešenja**

Jezus nas uči, da Dobra novica, ki jo on prinaša, ni namenjena samo enemu delu človeštva, treba jo je sporočiti vsem. To veselo oznanilo je namenjeno vsem, ki ga pričakujejo, in tudi tistim, ki morda ničesar več ne pričakujejo in nimajo moči, da bi iskali ali prosili. Jezus nas uči, da nihče ni izključen iz Božjega zveličanja, nasprotno, Bog želi začeti na obrobju, pri zadnjih, da bi dosegel vse. Jezus nas kliče, da bi šli z Njim in delali z Njim za Božje kraljestvo. Pustimo, da nas doseže njegov pogled, njegov glas in pojdemo za Njim! Da bo veselje evangelija doseglo skrajne meje Zemlje in da ne bo nobeno obrobje ostalo brez njegove luči. (papež Francišek, Angelovo češčenje, 26. januar 2014, 27. oktober 2013)

p. Krizostom Komar OFM





Frančiškov prijatelj

V tokratni temi številke se dotaknemo enega najglobljih človeških vprašanj: skrivnosti smrti. Ne kot konca, temveč kot tihe meje, skozi katero se razkriva resnična razsežnost življenja.

Evangelij nam pokaže, da nas ne smrt ne življenje ne moreta ločiti od Ljubezni, ki nas je ustvarila. Razmišljamo o nepredvidljivosti trenutka – dneva in ure, ki ju ne poznamo – ter o odgovornosti, da živimo zdaj, z odprtimi očmi in srcem, ki sprejema.

Posebno mesto v tej številki zavzema iskren intervju z Matejo Feltrin Novljan, ki se v svoji bolezni sooča s preizkušnjami, večjimi, kot bi jih kdo želel nositi. V pogovoru razpira svojo izkušnjo bolečine, negotovosti in hkrati neverjetne notranje moči, ki jo črpa iz vere. Njene besede pričajo, da je življenje mogoče živeti tudi tedaj, ko je telo šibko in ko je smrt nenadoma bližja – prav takrat se pokaže svetloba upanja in ljubezni.

Ne razumemo smisla vojne in gorja v Ukrajini. Vendar lahko Bog tudi preko tega dela čudeže. O tem govori zgodba o poklicanosti Beti Žust, ki ji je prav tam Bog globoko spregovoril, da mu je lahko na stežaj odprla vrata svojega srca.

Dotaknemo se vprašanja, kaj pomeni postati podoben Bogu: v usmiljenju, v potrpežljivosti, v pogumu sprejemanja. Pogledamo, kako se trpljenje lahko osmisli le v veri, in kako nas poti slovenskih gora, kot je Porezen, nagovarjajo k vztrajnosti in spokojnosti.

Tema smrti se nadaljuje v razmišljanju o telesni minljivosti. Duh Assisija pa nas uči preprostosti...

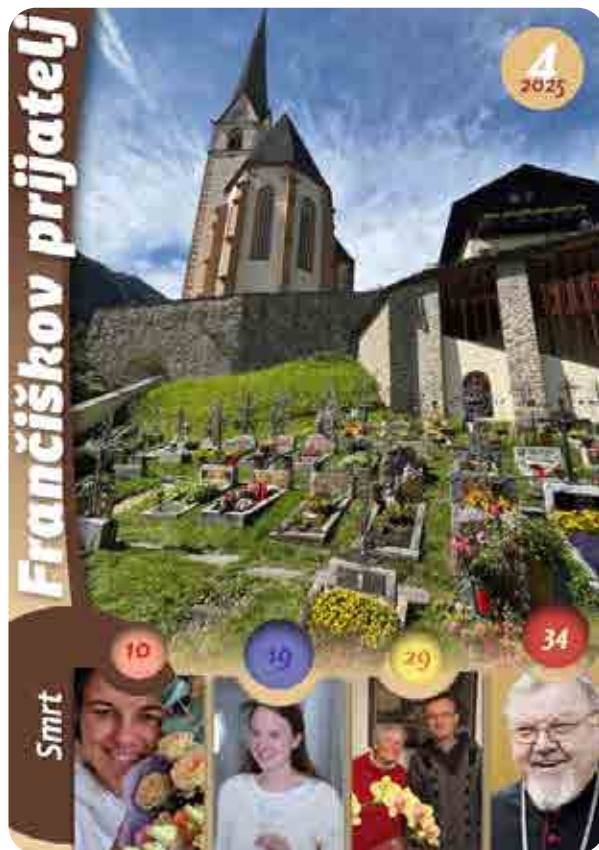
Osvetljujemo človeške bitke vsakdana, moč molitvene povezanosti in bogastvo iz cerkvene zakladnice. Srečamo se z dvema novima svetnikoma: z delom Ubalda Marchionija in p. Martina Capellija.

Predstavljamo vam našega pokojnega brata kapucina, škofa in Poljaka, Pacifika Dydyca in utrinke iz tujine s pogledom na širši svet.

Smrt pa nima glavne besede, ampak je tu vstajanje, ki čaka vsakega izmed nas.

Prelistajte, pogledjte, preberite...

br. Vlado Kolenko



Med nami

Tema tokratne številke Med nami je: Postajati podobni Kristusu po vzoru sv. Frančiška, da bi živeli.

Ker bo izšla tik pred božičem, se v njej čuti tudi adventno vzdušje pričakovanja, ki ga prinaša vsako pričakovanje novega življenja ali polnejšega življenja.

Z nekoliko drugačnega vidika razmišlja avtor v rubriki Svetopisemske ikone in nam pove, da: »prav skozi razpoke krhkosti zasije človekova bogopodobnost in zasveti drobec večnosti, ki mu je bil položen v srce.«

V pogovoru z družino, ki jo je mama spodbudila, da so šli na romanje v Assisi, odkrivamo, kako klijejo semena, ki so bila položena v njeno srce pred leti, ko je bila v Assisiju s Frančiškovo mladino in jih je hranil dober humus ter jim omogočil ponovno rast.

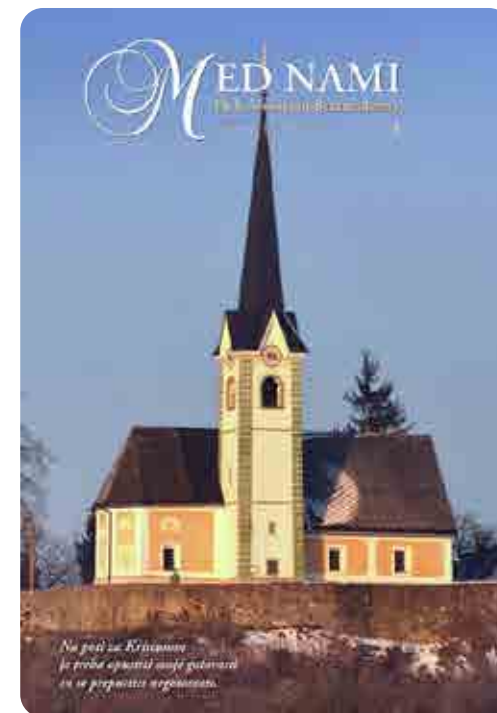
Marijine zadnje besede, ki jih je izrekla v Kani Galilejski, nas vabijo: ko je pokazala na Jezusa, je rekla služabnikom: »Karkoli vam reče, storite« (Jn 2,5). Potem ni več spregovorila. So kot oporoka ...

Spominjamo se lepega srečanja v Duhu Assisija, ki je bilo oktobra v Celju in se ga je udeležilo veliko bratov in sester OFS, mladine in otrok. Povezovala nas zavest, da upanje prinaša mir.

Na Vidmu pri Ptujju so slavili Stvarnika v Frančiškovem parku ob prisotnosti domačih ljubljencev in izvedeli ša marsikaj koristnega o sposobnostih štirinožnih pomočnikov.

Assisi še vedno utripa in v njegovih utrinkih so se zasvetile zvezde, ki so jih občudovali letošnji romarji ob vzponu na Subasio, kjer so poleg zvezd občudovali jutranjo zarjo.

Letošnje romanje z Goriškega v Piran, ki je bilo organizirano ob 800-letnici Hval-



nice stvarstva, je v ekskluzivni reportaži opisal edini romar, ki je hodil od začetka do konca. Nujno preberite!

Obletnice nastanka Sončne pesmi sta se spomnila dolgoletna asiška romarja in spregovorila o občutkih, ki sta jih doživljala, ko sta jo slišala prvič in sta ji ob svoji zlati poroki dodala še svojo kitičo. Tako sta izpolnila spodbudo p. Janeza Šamperla, ki jo je izrekel v knjižici, nastali ob tem častitljivem jubileju. Kot sam pravi, je knjižico spisal ob spodbudah udeležencev duhovnih vaj na temo Hvalnice stvarstva in ob študiju mnogih prevodov v slovenski jezik.

Čaka vas tudi bogata ponudba romanj v Assisi v naslednjem letu, ko bomo obhajali 800-letnico Frančiškovega prehoda v nebeško slavo.

Blagoslovljene praznike Gospodovega rojstva želimo!

Doroteja Emeršič OFS



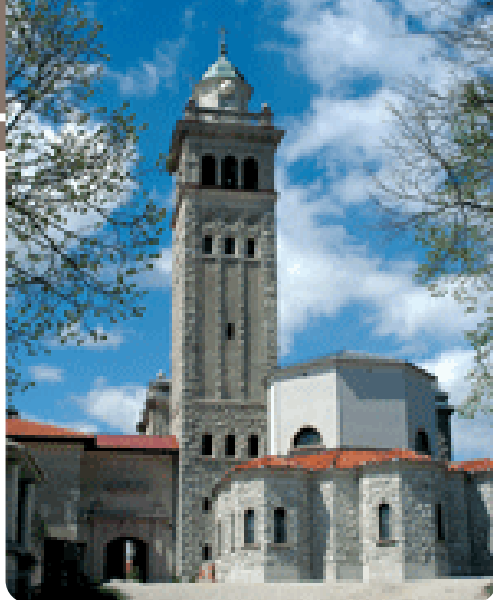
Čudež Svetogorske Matere Božje na Skalnici

Pred skoraj 500 leti se je na Primorskem za nas, Slovence, zgodil velik čudež. To je bilo na griču nad Grgarjem, na Skalnici. Na Piskovi domačiji so se očetu Jakobu in materi Tereziji rodili štirje otroci. Trije so jima umrli zaradi kuge, ostala je le še Urška. Tudi pri sosedovih so umrli vsi otroci razen Jana, ki je ostal živ, a je zaradi kuge oslepel. Takrat, leta 1528 se je pojavila ta huda bolezen in se kakor požar širila po Goriški grofiji in naprej proti Tolminu in Vipavi.

Ko je 11 – letna Urška pasla ovčke na Skalnici, se ji je prikazala čudovito lepa Gospa – Marija z Jezusom v naročju. Rekla ji je: »Reci ljudstvu, naj mi tukaj hišo zida in me milosti prosi!« Urškino srce je žarelo od veselja in takoj je odhitela k mami in ji pripovedovala o svojem doživetju na Skalnici. Potem je odšla še k ljudem in vsem pripovedovala, kaj se ji je zgodilo. Veliko ljudi ji je verjelo in kmalu so začeli z zidavo kapelice na Skalnici. Ko pa je vse to prišlo na ušesa grofu, je dal Urško zapreti. Trikrat je bila v zaporu in vedno jo je Marija čudežno rešila. Ko je že tretjič čudežno prišla iz zapora, je na Skalnici srečala sosedovega slepega Jana, kako zanj moli. Ko je zagledal Urško, se je zelo razveselil in je v hipu spregledal. Zgodil se je čudež – slepi Jan je spregledal!

Vse več romarjev je prihajalo na Skalnico. Postavljena je bila kapelica, ki pa je bila še vedno prazna, brez okrasja. Kmalu so romarji iz Solkana pripeljali čudovit kip Matere Božje.

Zgodilo pa se je, da je zbolel grofov edini otrok. Z velikim zaupanjem in vero so prosili Urško za molitev in deček je čudežno ozdravel. Grof se je pokesal in se opravičil Urški za vse hudo, ki ji ga je storil.



Pripravljen ji je bil izpolniti vsako željo, zato ga je Urška prosila, naj osvobodi zapornike iz Solkanske ječe.

Napočil je čas za zidavo svetišča na Skalnici. Ko so kopali temelj, so našli kamnito ploščo z napisom: »Pozdravljena, milosti polna«. Urška in Jan sta skrbno zbirala denar za gradnjo cerkve. Po dobrih štirih letih je bilo svetišče dokončano. Na glavni oltar so postavili upodobljeno sliko Marije z Jezusom, ob straneh pa dva svetnika: Janeza Krstnika in preroka Izaija, ki ju je podaril Oglejski patriarh. Ko je škof Egidij posvetil cerkev, je oče Jakob z vozom peljal Urško na Skalnico, saj se ji je zdravstveno stanje iz dneva v dan slabšalo. Proti večeru, ko sta z očetom prišla domov, je s čudovitim izrazom na obrazu izdihnila.



Njeno poslanstvo je bilo izpolnjeno in Marija Božja Mati jo je vzela k sebi.

Cerkev na Skalnici je v skoraj petih stoletjih doživela mnogo hudega. Na ukaz cesarja Jožefa II. je bila prodana in uničena. V 1. svetovni vojni so na hribu naredili vojaško postojanko in popolnoma porušili cerkev in samostan. Kljub vsem napadom in rušenjem so verniki cerkev spet in spet obnovili. Živa vera preprostih ljudi in mnogi čudeži so ljudi spodbujali, da so vedno znova poskrbeli za Marijino hišo. Lahko smo hvaležni našim prednikom, da je

Sveta gora še vedno priljubljena Božja pot, še posebno za Primorce. Marija z veliko ljubeznijo gleda na naš narod in nam želi izprositi veliko milosti.

»Milostna Svetogorska Kraljica Mati in Varuhinja našega naroda, daj nam svoj blagoslov, objemi nas s svojo ljubeznijo in nas obvaruj vsega hudega. Poslušaj klice naših src. Tebe prosimo, od tebe pričakujemo pomoč, Vate zaupamo. Naša dobra Mati Marija, izprosi nam od Boga mir v edinosti in ljubezni. Kraljica miru, prosi za nas!«

Cvetka Kompara OFS



Začetek novega leta srečanj Frančiškovih otrok v Veržeju

V jesenskih mesecih smo se Frančiškovi otroci ponovno z veseljem srečevali in skupaj odkrivali, kaj pomeni hoditi za Jezusom v preprostosti in veselju po zgledu sv. Frančiška. Naša prva tri srečanja so bila polna doživetij, druženja in pristnega frančiškovega duha.

Na prvem srečanju smo razmišljali o hoji za Jezusom – kaj pomeni, da smo njegovi učenci, in kako lahko vsak dan znova izberemo pot ljubezni in dobrote. Skozi pogovor, molitev in igro smo spoznali, da Frančišek ni hodil sam, ampak vedno z Bogom in ljudmi.

Drugo srečanje je bilo bolj pustolovsko. Podali smo se na kolesarski izlet do Kolišča, kjer smo občudovali naravo in se hkrati pogovarjali o tem, kako pomembno je, da skrbimo za stvarstvo, kot nas s svojim zgledom uči sv. Frančišek Asiški. Sončno vreme in dobra volja sta poskrbela, da je bil dan res nepozaben!

Na tretjem srečanju pa smo združili ustvarjalnost in druženje. Ustvarjali smo jesenske izdelke, nato pa dan zaključili s prijetnim kostanjevim piknikom, kjer ni manjkalo smeha in dišečih kostanjev.

Za nami so trije lepi popoldnevi, ki so nas še bolj povezali in napolnili z mirom, veseljem in hvaležnostjo. Veselimo se že naslednjih srečanj, kjer bomo skupaj nadaljevali našo pot za Jezusom v duhu sv. Frančiška.

MIR IN DOBRO! s. Zalika FBS





Peš romanje po Poti svetega Frančiška od La Verne do Assisija

4. dan: Città di Castello – Pietralunga

Sinoči dokaj pozno sem v kopalnici odkril klasični radiator, ki se ga je dalo segreti, kar sem izkoristil, da sem si po treh dneh intenzivne hoje opral še pohodniške hlače. Na toploti so se posušile do jutra, ko sem jih spet potreboval. Sicer pa me čedalje bolj jezi, da mi nujna opravila, kot so pranje perila, načrtovanje, pakiranje, oskrba in preventiva žuljev, vzamejo toliko časa, da ne utegnem niti dovolj spati...

In prav to je moja današnja romarska tema: preprostost in uboštvo ter samoobvladovanje. Hitro zaslutim, kam pes taco moli: Poenostaviti moram svoje procese! Čeprav sem osebnostno nagnjen k natančnosti in temeljitosti, ni povsod potrebna velika natančnost. Očitno se pri sebi soočam s svojevrstnim uboštvom ali morda zaenkrat še bolj z revščino, saj pogosto ne znam stvari hitro urediti in se naglo odpraviti na pot. Razviti moram več uboštvu in preprostosti pri porabi časa! Samoobvladovanje je v tem pogledu zame pozornost na preprostost, izogibanje nepotrebnemu kompliciranju, čuječnost do odtekanja časa. Hvala Gospodu, ki mi tako hitro in učinkovito naklanja lekcije na tem romanju! Sedaj moram to le še cel dan vaditi.

Frančišku tako ljubo uboštvo... Stopam po samotnih kolovozih, na višku dneva je vsenaokrog polno svetlobe brata sonca, brat veter me medtem prijetno hladi in mi polni nosnice z opojnimi vonjavami apeninske flore sestre-matere zemlje. Občutek imam, da ne potrebujem dragih užžitkov,

ker me že obdaja tolikšno bogastvo... Res, uboštvo ni isto kot revščina, je prej nenačrtovanost, je svoboda in razpoložljivost za Božje darove in njegovo skrb za nas. Čutim, da Gospod tudi zame skrbi dobesedno na slehernem koraku mojega romanja.

Čez dan me močno nagovarja jutranje spoznanje o nekompliciranju. Želim si, da bi se vsakič mogel preprosto lotiti opravila, ki je trenutno prioriteto; brez pretiranega razmišljanja in odlašanja. Izvršiti ga ter iti naprej z življenjem. V smislu znanega gesla podjetja Nike: „Le stori! (angl. Just do it!)“.

Med hojo po umbrijskih hribih pridem do romanske cerkve iz 10. stoletja (Pieve de' Saddi), zgrajene nad kripto nekega mučenca, ki je prav tam dal življenje za Gospoda. Kolikšna razpoložljivost za Boga! Prav danes me med pešačenjem obletavajo pomisleki, čemu se pravzaprav mučim z naporno potjo. Mučim – hm, asociacija na omenjenega mučenca... Čez čas se spomnim (in opomnim), da



sem vendar na romanju in ne na izletu. In na koncu etape, tik pred vstopom v Pietralungo, me v seznamu romarskih blagrov, obešenem ob poti, nagovorita in pomirita naslednja odlomka: „Blagor ti, romar, če ti pot odpre oči za tisto, kar je očem nevidno.“ In: „Blagor ti, romar, če te pot vodi k tišini, tišina k molitvi in molitev k srečanju z Očetom.“

5. dan: Pietralunga – Gubbio

V Pietralungi, očarljivem zgodnjesevno-novejšem mestecu na vrhu griča, sem se opremljen z včerajšnjimi spoznanji tako zvečer kakor jutraj podvžival in bil bogato nagraden za čuječnost in samoobvladovanje: Pred spanjem mi je uspelo po dveh dneh pojesti topel obrok v bližnji gostilnici, v posteljo sem legel prej, jutraj pa sem na pot krenil bistveno bolj zgodaj.

Duhovna vsebina za danes so bratstvo, spoštovanje vsakega človeka, potrpežljivost (meni je ta najtežja v odnosih) in dobrotljivost. Takoj v prvih minutah po začetku hoje me prehiti kolesar in mi prešerno zakliče Buon cammino! Kajpak se razveselim njegove prijaznosti, a me nato spreleti: Ali se nisem prehitro razveselil tega človeka, saj ga niti ne poznam? Morda ni tako dober, kot se zdi. Nedolgo zatem me na gozdni poti prehiti moški na kros motorju – krosisti v naravi me izredno jezijo. In spet misel: Ali nisem v sebi prehitro naredil križ čez odnos s tem človekom? Kolesar mi je pokazal svojo všečno lastnost, motorist pa takšno, ki je ne cenim, a bi kaj lahko bilo tudi obratno. Kako sem ozkogleden in od lastnosti ljudi pogosto vidim samo, kar imam tik pred nosom! Ali nismo vsi ljudje dejansko dobri in slabi obenem? Bog nas bo vse sodil ob

koncu časov; jaz pa nisem poklican za sodbo, temveč (še zlasti kot frančiškovec) za bratske odnose z bližnjimi.

Danes sem namenjen v Gubbio, kjer je Frančišek pomiril volka, ki je teroriziral tamkajšnje prebivalce. Prav tako je na gori Montecasale, pod katero sem romal pred nekaj dnevi, opravil z zlonamernimi razbojniki na način, da jim je izkazal dobroto. Slednja je segla v njihova kosmata srca in so se spokorili. Frančišek je nasilje premagoval z dobroto, neljubeča dejanja z ljubeznijo. Ne z moraliziranjem in pritiski. Njegovo sočutje je presegalo moralno sodbo. Kaj pa jaz? Čez dan mi v glavi ves čas po malem odzvanja pesem brata minorita Janeza Ferleža, ki je čudovito uglasbil odlomek iz Pisma Kološanom: „Prenašajte drug drugega ...“ (prim. Kol 3,13). Res, tega prenašanja se moram učiti, brez njega ni bratstva. In zapomniti si moram, da je ljubezen tista, ki ustvarja popolnost.

Po poti mi še vrsta zelo različnih ljudi samoiniciativno izkaže prijaznost s spodbudo ali usmeritvijo glede poti, vode, počivališča za romarje. V romarskem prenočišču me prenašanja drug drugega uči redovnica, ki je do mene po mojem občutku pretirano odrezava in nerazumevajoča. Ko se vrnem s hitre večerje na drugi strani ulice, mi le težka pride odkleniti vhodna vrata, češ, zakaj jih vendar sam ne odklenem (v resnici pa je po vsej verjetnosti nekdo pustil ključ na notranji strani ključavnice). S svojim skupnim odgovorom na moje vprašanje glede prenočišča na naslednji etapi me celo spodbudi, da si itinerar za preostala dva romarska dneva ustrezneje oblikujem. Bratstvo ni zgolj cedeča se prijaznost, včasih od brata ali sestre potrebujemo kako brco v tazadnjo!

Se nadaljuje. Mihael Černetič OFS

Statistika hoje: 7 dni, 205 km (povprečno 29 km na dan), povprečno 6 ur neto hoje dnevno, skupno 5.500 m vzponov



V letu 800-letnice transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega, se bomo srečevali ob besedilih o tem iz Frančiškovih virov. Predstavili bomo šest pogledov na Frančiškov transitus izpod peres njegovih prvih biografov, Tomaža Čelanskega, Janeza iz Peruge in Bonaventura. Odlomki so vzeti iz zbirke Frančiškovih virov, ki bo predvidoma izšla letošnjo jesen. Morda bo ob koncu leta zanimivo ponovno prebrati vseh šest različic skupaj.

Transitus (1)

v Življenju sv. Frančiška T. Čelanskega

Tomaž Čelanski je napisal prvi znani in ohranjeni Frančiškov življenjepis po naročilu papeža Gregorja IX. Kmalu po Frančiškovi kanonizaciji poleti 1228 mu je papež naročil uradno legendo, ki naj bi služila ne le redu, ampak vsej Cerkvi za utrditev svetnikovega češčenja in za bogoslužje ob praznovanju. Pri pisanju se je opiral na spomin lastnih doživetij in na pričevanja očividcev.

II. del

8. POGLAVJE

Kaj je storil in rekel, ko je srečno umiral

109. Minilo je že dvajset let od njegovega spreobrnjenja, kakor mu je bilo po božji volji sporočeno. Ko sta se namreč sam sveti oče in brat Elija mudila v Folignu, je neke noči, ko sta zaspala, pristopil k bratu Eliju neki belo oblečen duhovnik, silno star in prileten, častitljivega videza, ki je rekel: »Vstani, brat, in tako povej bratu Frančišku, da je dopolnjenih osemnajst let, odkar se je odpovedal svetu in se oklenil Kristusa; in vstopil bo v samo še

dve leti, ki ju bo odslej še preživel v tem življenju na poti vsega živega, potem pa ga bo Gospod poklical k sebi.« Tako se je zgodilo, da se je Gospodova beseda, ki jo je veliko prej napovedal, izpolnila ob določenem času.

Ko je torej nekaj dni počival na njemu zelo ljubem kraju in spoznal, da se bliža čas skorajšnje smrti, je poklical k sebi dva brata, njemu posebej draga sinova, in jima naročil, naj glasno in v poveljevanju duha zapojeta hvalnico Gospodu o bližnji smrti, pravzaprav o še bližjem življenju. Sam pa je, kolikor je mogel, zapel tisti Davidov psalm: »S svojim glasom sem klical Gospoda, s svojim glasom sem prosil Gospoda« (Ps 142,2-8). Ko je neki zraven stoječi brat, ki ga je svetnik ljubil z zelo veliko ljubeznijo, ki je bil zelo v skrbeh za vse brate, to opazil in videl, da se bliža svetnikov odhod, mu je rekel: »Dragi oče, sinovi ostajajo, žal, brez očeta; v njihovih očeh ni več luči. Spomni se torej sirot, ki jih zapuščaš, odpusti vsem njihove krivde in vse, navzoče in odsotne, razveseli s svojim svetim blagoslovom.«

Svetnik mu reče: »Glejte, sinovi, Bog me kliče! Svojim bratom, navzočim in odsotnim odpuščam vse njihove krivde in jih, kolikor morem, odvezujem. Ti jim to sporoči in jih vse blagoslovi v mojem imenu.«

110. Potem je ukazal prinesiti evangelijsko knjigo in poprosil, naj mu preberejo iz Evangelija po Janezu od tistega kraja, kjer se začne: »Šest dni pred veliko nočjo, ko je Jezus vedel, da prihaja njegova ura, da pojde s tega sveta k Očetu ...« (Jn 12,1; 13,1). Ta evangelij se je služabnik tudi sam namenil prebrati, še preden mu je bilo to naročeno; na tem mestu se je tudi najprej odprla knjiga, čeprav je vsebovala vse Sveto pismo.

Nato je ukazal, naj ga položijo na raševino in posujejo s pepelom, saj bo sam kmalu postal prah in pepel. Ko se je torej zbralo mnogo bratov, ki jim je bil oče in voditelj, in so vsi pobožno zraven stoje pričakovali blaženi odhod in srečno dovršitev, se je tista presveta duša ločila od mesa; ko je ta zaplavala v brezno sijaja, je telo zaspalo v Gospodu.

Eden od njegovih bratov in učencev, ki je nemalo slaven in ugleden, čigar ime pa za zdaj menim, da ga moram zamolčati, ker se, dokler še živi v tem mesu, noče hvaliti in razglašati, je videl dušo presvetega očeta, kako se je nad mnogimi vodami vzpela naravnost v nebo. Bila je namreč kakor zvezda, velika skoraj kakor luna in jasna kot sonce, peljala pa se je na belem oblaku.

111. Zato rad vzkliknem o njem: »O, kako slaven je ta svetnik, čigar dušo

je učenec videl, kako se dviga v nebo! Lepa kot mesec in izbrana kot sonce se je slavno lesketala, ko se je vzpenjala v belem oblaku! O prava svetilka sveta, ki v Kristusovi Cerkvi svetiš sijajneje od sonca, glej, odlomila si žarke svoje luči, in ko si se umaknila v tisto bleščečo domovino, si nas, uboge, zamenjala za družbo angelov in svetnikov. O slavna vzvišenost znamenite hvale, ne otresi se skrbi za sinove, čeprav si se otresel podobnosti v mesu! Veš, resnično veš, v kakšni nevolji si zapustil tiste, katerih brezštevilne napore in pogoste stiske je vsako uro usmiljeno lajšala že zgolj tvoja navzočnost. O resnično milostljivi presveti oče, ki si se bil vedno pripravljen sinov, ki so grešili, naklonjeno usmiliti in jim prizanašati. Tebe torej blagoslovljamo, častitljivi oče, ki te je blagoslovil Najvišji, ki je Bog vedno nad vse blagoslovljen. Amen.«



9. POGLAVJE

Žalovanje bratov in njihovo veselje, ko so gledali njega, ki je nosil znamenja križa, in o serafovih krilih

112. Od vsepovsod so pritekli ljudje, ki so hvalili Boga in govorili: »Hvaljen in blagoslovljen si, Gospod, naš Bog, ki si nam, nevrednim, zaupal tako velik zaklad! Hvala in slava tebi, neizrekljiva Trojica!« Vse asiško mesto je množično drlo in vsa pokrajina je hitela, da bi videla velika božja dela, ki jih je Gospod veličastva slavno pokazal v svojem svetem služabniku. Vsak je prepeval veselo pesem, kakor mu je narekovala radost srca, in ko se jim je izpolnilo hrepenenje, so prav vsi slavili vsemogočnost Odrešenika.

Vendar pa so sinovi žalovali, ker so izgubili takega očeta in so blago čutenje srca kazali s solzami in vzdih. Žalost pa jim je blažilo nezaslišano veselje in novi čudež je njihovega duha navdal z neizmernim začudenjem. Jok se je spremenil v pesem in pretakanje solza v vriskanje. Še nikoli namreč niso slišali niti brali v knjigah, kar je bilo dano videti očem in o čemer bi se komaj pustili prepričati, če ne bi imeli izpričanega tako očitnega dokaza. Resnično je bila v njem zapisana oblika križa in trpljenja brezmadežnega jagnjeta, ki je izmilo pregrehe sveta. Videti je bilo, kot da bi bil ravnokar snet s križa, roke in noge je imel pribite z žebelji in desno stran kot s sulico ranjeno.

Gledali so namreč njegovo prej črnkasto telo, kako kar sije od velike beline in z lepoto blaženega vstajenja obljublja nagrado. Zrli so slednjič njegovo obličje kakor obličje angela, kot da bi bil živ, ne kot bi bil mrtev; tudi drugi njegovi udje so si pridobili mehkobo in okretnost nedolžnega otroštva. Njegove kite se niso skrčile, kakor se to zgodi mrličem,



koža ni otrdela, udje niso okoreli, ampak so ostali gibki sem ter tja, kakor so jih polagali.

113. Ko je vsem, ki so ga gledali, sijal tako čudovito lepoto in je njegovo telo postalo še bolj belo, je bilo čudovito videti sredi njegovih dlani in stopal ne le lukenj od žebeljev, ampak žebelje same, ki so zrasli iz njegovega mesa, ohranili črnino železa, desna stran pa je bila rdeča od krvi. Znamenja trpljenja opazovalcem niso vlivala groze, ampak so nudila velik kras in milino, kakor to na belem tlaku storijo črni kamenčki.

Stekali so se bratje in sinovi, skupaj so jokali in poljubljali roke in noge blagega očeta, ki jih je zapustil, pa tudi desno stran, kjer je njegova rana klicala slaven spomin nanj, ki je iz istega kraja potočil kri in vodo ter tako svet spravil z Očetom. Vsakdo izmed ljudstva je bil prepričan, da prejema silno velik dar, ko sme priti blizu, ne da bi poljubil, ampak že da bi samo videl svete rane Jezusa Kristusa, ki jih je sveti Frančišek nosil na svojem telesu. Koga namreč, ki je to videl, ni pograbil jok, ali še prej objelo veselje? In če je jok, ni toliko zaradi bolečine kot zaradi radosti. Kdo bi imel tako železne prsi, da ga ne bi ganilo k vzdihovanju? Kdo bi imel tako kamnito srce, da ne bi pokalo od kesanja, se ne bi vžgalo k božanski ljubezni, se ne bi oborožilo z voljo za dobro? Kdo bi bil tako top, tako brezčuten, da ne bi spoznal očitne resnice, da je ta svetnik enako, kot je bil na zemlji počaščen z enkratnim darom, v nebesih poveličan z neizrekljivo slavo?

Prevedel br. Miran Špelič OFM.

Ko se svet sreča v Jeruzalemu – kongres komisarjev za Sveto deželo v Jeruzalemu

Ambasadorji miru

Vedno, ko se odpravim na romanje v Sveto deželo, se mi v srce naseli posebno pričakovanje, pa čeprav sem bil že dvestokrat. V ozadju se oglaš psalm 122: Veselil sem se, ko so mi rekli: »V Gospodovo hišo pojdemo.« Naše noge so se ustavile ob tvojih vratih, Jeruzalem. Jeruzalem, pozidan kot mesto, popolnoma povezano med sabo, tja se vzpenjajo rodovi, Gospodovi rodovi.

Tokrat pa je bilo drugače. V mesecu novembru sem bil priča nečemu, kar bo zaznamovalo prihodnost romanj in povezanosti Cerkve s Sveto deželo. V samostanu svetega Odrešenika v Jeruzalemu je potekal peti mednarodni kongres komisarjev Svete dežele pod naslovom Ambasadorji miru: Poslušati, oznanjevati in podpirati Sveto deželo.

Komisarji Svete dežele so osebe, ki jih v svetovnem merilu poznajo le redki, a njihovo poslanstvo je ključnega pomena za življenje Cerkve. Gre za frančiškane in laike, ki so postavljeni za »veleposlanike« Svete dežele v svojih deželah, od Kanade do Koreje, od Malte do Brazilije, od Španije do Indonezije. Njihova vloga sega globlje od organizacije romanj ali zbiranja darov. So živi mostovi med Cerkvijo v Jeruzalemu in Cerkvijo po vsem svetu, nosilci dediščine, ki sega več kot osemsto let v preteklost, ko je sveti Frančišek Asiški prvi brez orožja, samo s štrikom okoli pasu in brez sovraštva obiskal Sveto deželo in se srečal s Sultanom. Sredi križarskih vojn je egiptovski Sultan Malek al-Kamil (Saladinov nečak) oznanil, da bo vsak-

do, ki mu bo prinesel glavo kristjana, nagrajen z bizantinskim zlatnikom. Spopadi so bili kruti in Sultan je želel spor dokončno zaključiti. Do avgusta 1219 so njegove čete uspele ubraniti trdnjavo Damietta ob vhodu v Nilovo delto, v spopadih pa je življenje izgubilo okoli 5.000 križarjev. Med kratkotrajnim premirjem je Frančišek prestopil ločilno mejo. Izročilo pravi, da je Frančišek sultana pozdravil z besedami: »Gospodov mir naj bo s teboj,« ki so podobne tradicionalnemu muslimanskemu pozdravu »Salam alejkum« ali »Mir s teboj«. To je Sultana presenetilo in kmalu je bil ves navdušen nad Frančiškovo svetostjo. Jezuit Mario von Galli ob tem dogodku zapiše, da je bilo to prvo srečanje kristjana in muslimana, ki sta se spoštovala in oba govorila o Bogu. Po dolgih duhovnih pogovorih je sv. Frančišek spoznal, da muslimani molijo petkrat na dan, da se postijo, torej niso neverniki! In še več. Ob slovesu ga je Sultan hotel nagraditi z denarjem, sv. Frančišek je vse odklonil, ni vzel denarja, kajti on je zaljubljen v uboštvo. Vzel pa je značilen rog s katerim so takrat muslimani klicali k molitvi. Prav ta rog je še danes shranjen v muzeju v Assisiju. In prav ob zadnjih korakih slovesa od sultana ga je sv. Frančišek prosil za dovoljenje, da bi se njegovi bratje lahko naselili na krajih, kjer je bil rojen, kjer je živel, trpel in od mrtvih vstal Odrešenik Jezus Kristus. In sultan je dovolil. In to dovoljenje velja že nad 800 let! Zato je danes Sveta dežela zaznamovana s prisotnostjo Frančiškovich bratov, ki živijo sredi muslimanov, tako v Izraelu, Palestini, Siriji, Jordaniji, Libanonu in Egiptu. In sv. Frančišek je svojim bratom zabičal, ko bodo živeli med muslimani, naj vzorno živijo po evangeliju. Tako je še danes.



Na kongresu je kustos Svete dežele frančiškan p. Francesco Ielpo poudaril, da komisar Svete dežele ni zgolj organizacijska ali administrativna naloga, temveč je prava misijonska poklicanost, zakoreninjena v evangeliju in v služenju Cerkvi. Tako se v tem poslanstvu uresničuje geografija evangelija: kraji, dogodki, vsebina, doživljanje, molk, meditacija, molitev, bogoslužje...

Prvi dan kongresa se je začel s sv. mašo v dvorani zadnje večerje. V procesiji, od samostana Presvetega Odrešenika v starem delu Jeruzalema, se je razvila veličastna stoglava procesija bratov frančiškanov na čelu s »kawasmi«, s spremljevalci slovesnih procesij v uniformah še iz otomanskih časov. Mimo Jafskih vrat, skozi armensko četrt, mimo samostana sv. Jakoba in skozi Sionska vrata v Dvorano zadnje večerje. Po odločitvi Izraelskih oblasti, je za to dvorano predpis, da uradnega bogoslužja ne smejo opravljati, ne kristjani, ne muslimani (dvorana je bila tudi džamija več stoletij) in ne Judje (v spodnjih prostorih so postavili repliko Davidovega groba). Tukaj je Kristus umil noge učencem, tukaj je postavil evharistijo, tukaj je dal Novo zapoved ljubezni. Zgodila se je izjema, da smo prav v Dvorani zadnje večerje imeli sv. mašo z vsebino liturgije Binkoštnega praznika. Res, prvič sem tam maševal v teh 40 letih romanj v Sveto deželo. In prav ta prostor je postal izhodišče za razmislek o tem, kaj pomeni biti ambasador miru v času konfliktov. Ko stojimo v prostoru, kjer se je zgodila zadnja večerja, se zavedamo, da mir, ki ga Kristus daje, ni mir tega sveta. To je mir, ki je nova stvaritev binkoštnega dogajanja, rojevanje v srcu, ki preoblikuje odnose, ki zmore biti prisoten tudi tam, kjer ga človek najmanj pričakuje.

Kongres je potekal v treh velikih tematskih sklopih, ki so nosili globoko simboliko. Prvi sklop je bil namenjen poslušanju realnosti Svete dežele in življenja Cerkve. Udeleženci so se srečali z duhovniki iz Gaze, Galileje, Bejruta, Alepa, z mesti, ki so zaznamovane z vojno, bolečino, strahom. Poslušali so zgodbe živih kamnov, krščanskih skupnosti, ki še danes pričujejo za vero na kraju odrešenja. Njihove zgodbe niso bile lahke za poslušanje, a bile so nujne za razumevanje realnosti, v kateri danes živijo kristjani v Sveti deželi. Povezali smo se tudi z Alepom, kjer nam je tamkajšnji župnik, frančiškan, predstavil novo stanje v Siriji po dolgi letih vojne. Prav zadnja dobra novica je bila, da so se znova vrnil kristjani v neko vas blizu Alepa, od koder so jih prej džihadisti pregnali. Vas je znova zaživela. Sirija se v resnici postavlja na svoje noge. V Siriji deluje 12 bratov frančiškanov, ki skrbijo za krščanska svetišča in šole. Čeprav so v Siriji kristjani v manjšini, so krščanske skupnosti zelo žive.

Presunljivo je bilo pričevanje Gabriela Romanellija, župnika Sv. Družine v Gazi, ki je preko video povezave opisal življenje kristjanov med ruševinami in bombami. Naša vera je preizkušena vsak dan, je dejal, a prav v tej preizkušnji odkrivamo močnejšo prisotnost Kristusovega vstajenja. Njegove besede so bile kot žareč ogenj v srcu vsakega od nas. Takšne zgodbe so udeležence spomnile, da Sveta dežela ni muzej zgodovine, ampak živ organizem Cerkve, ki trpi, upa in ljubi.

Frančiškan p. Amjad Sabbara, župnik v Nazaretu, je delil izkušnjo pastore v mestu, kjer živijo kristjani sredi muslimanske večine. Torej Arabci v Galileji, ki so tako kristjani kot muslimani, ampak vsi so državljani Izraela. Galileja ni Palestina! Dialog ni strategija, je poudaril, temveč



način življenja. Ne izhaja iz besed, ampak iz bližine. Ta beseda, bližina, je postala ena ključnih besed kongresa. Komisarji niso klicani, da učijo ali poučujejo, ampak da so blizu, da gradijo mostove razumevanja.

Drugi sklop kongresa je bil posvečen podpori. Tukaj je bilo govora o praktičnih oblikah solidarnosti s Sveto deželo, od velikonočne nabirke, ki jo je določil sv. papež Pavel VI. z dokumentom »Nobis in Animo« z dne 25. marca 1974. Nabirka na veliki petek, ki se praznuje vsako leto, je orodje Cerkve, s katerim stoji ob strani cerkvenim skupnostim na Bližnjem vzhodu prek Kustodije Svete dežele, do socialnih del kot so šole, bolnišnice, stanovanja za revne družine. Frančiškan fr. Jad Sara je predstavil delo Stanovanjske komisije, ki zagotavlja domove krščanskim družinam. V Jeruzalemu je skoraj 400 hiš, ki so v lasti kustodije, kjer živijo kristjani. Zakaj to? V času 400 letne vladavine Otomanskega imperija, so bili kristjani v Jeruzalemu prisiljeni sprejeti islam, v kolikor ne, pa so sledili visoki davki na premoženje. Kaj se je zgodilo. Kristjani so svoje premoženje izročili v last Kustodiji, ki pa ni bila zavezana davkom. Tako so ostali v svojih hišah in so se izognili davkom. Tako je še danes. Kustodija je lastnica, kristjani pa koristniki hiš. Sestra Valentina iz bolnišnice svetega Ludvika je ganjena do

solz opisala, kako so med vojno skrbeli za ranjence vseh veroizpovedi.

Posebej ganljiv je bil trenutek, ko smo udeleženci obiskali Betlehem. V mesto Kristusovega rojstva smo prišli v soboto 22. novembra. Obiskali smo Pastirske poljane, kjer smo v novi kapeli sv. Nikolaja Tavelića drugih hrvaških mučencev maševali in se spomnili nočne prikazni angelov, ki pastirjem oznanijo rojstvo Jezusa Kristusa. To kapelo je darovala vlada Republike Hrvaške z dobrotniki. Nato smo obiskali šolo Terra Sancta College, ki jo vodijo frančiškani in ki omogoča izobrazbo 1.200 otrokom (od vrtca do univerze). Polovica je kristjanov, polovica muslimanov. Verouk ima vsaka veroizpoved zase, vse ostalo učenje skupaj. Te šole v Palestini so izključno vzdrževane z darovi kristjanov z vsega sveta, tudi z darovi iz Slovenije, ki jih darujete vsako leto na Veliki petek. Frančiškan p. George Haddad je dejal, da ta šola ni le prostor učenja, ampak prostor upanja. Zakaj? Tako muslimani, kot kristjani, bodo še naprej živeli skupaj na tej sveti zemlji. Naj se ekstremisti še tako šopirijo, vzgoja gre v sožitje, v sobivanje, v spoštovanje. In prav tu imajo Frančiškovi sinovi poslanstvo miru – so ambasadorji miru.

Večerno srečanje z mladimi v središču Katoliške akcije v Betlehemu je bilo polno življenja in pričakovanj. Mladi so delili svoje sanje, svoja upanja in svoja vprašanja. Celo zaplesali so nam v arabskem plesu. Ali bomo imeli prihodnost tukaj, je vprašal najstnik? Frančiškan p. Sandro Tomašević mu je odgovoril, vaša prisotnost je že odgovor: DA. Vi ste tisti, ki bodo pisali novo zgodbo. P. Sandro je namreč doma z okolice Reke na Hrvaškem, v Jeruzalemu je študiral teologijo in se že takrat zaljubil v Sveto deželo. Odlično obvlada arabski jezik in vodi zavod otrok s posebnimi potrebami. V teh letih mu je



uspelo celo, da je skupino otrok pripeljal v Dalmacijo na poletne počitnice. Načrtuje tudi za prihodnje leto, seveda s pomočjo dobrotnikov.

V nedeljo Kristusa Kralja smo obhajali sv. mašo skupaj z jeruzalemskim katoliškim farnim občestvom, seveda delno v arabskem jeziku. V ponedeljek pa nas je obiskal sam jeruzalemski nadškof in kardinal Pierbattista Pizzaballa. V evharističnem slavu in homiliji se je rad spominjal svoje prejšnje službe, ko je bil kustos Sv. dežele in takrat je obiskal tudi Slovenijo in blagoslovil prostore našega komisariata.

Tretji del kongresa je bil osredotočen na oznanjevanje. Kako govoriti o Sveti deželi v svetu, ki je zasičen z novicami o nasilju in vojnah? Kako romarje pripeljati k resničnemu duhovnemu srečanju s Kristusom, ne le k religioznemu turizmu? Kaj je verski turist, kaj je romar? Bistvena razlika: romar vstopi v dogodke na romanju kot so molitev, sv. maša, sv. pismo, postane del dogajanja, medtem kot turist opazuje, slika, snema in misli, da se ima lepo. To so bila vprašanja, ki so se dotikala srca poslanstva vsakega komisarja. Silvano Mezzanzana je predstavil nove pristope k romanju. Po zadnjem spopadu moramo priznati, da se je Sveta dežela spremenila, mi smo se spremenili in tudi romarji so se spremenili, je poudaril. Naša odgovornost je, da ljudem pomagamo, da se ne opredelijo za eno ali drugo stran, da ne poenostavljajo, da ne gojijo sovraštva, da so pričevalci sožitja, postanejo ambasadorji miru.

To je ključno sporočilo. Komisarji in vodniki romanj so poklicani, da nudijo evangelijski pogled, ki je sposoben sprejeti in razumeti kompleksnost Svete dežele. Ne gre za to, da bi predstavili sovražnike, temveč da bi pokazali pot Kristusovega miru. Frančiškan p. Matteo Munari je v svoji katehezi »Poslušanje Božjega glasu



v času krize» poudaril, kriza ni prostor in čas odsotnosti Boga, ampak prostor njegovega novega govora. Moramo se naučiti poslušati drugače. Samo pogled v Staro zavezo jasno pove, koliko kriz in konfliktov se je zgodilo Božjemu ljudstvu: izhod iz Egipta, puščava, Babilon, Sodoma, Makabejska kriza ... in Gospod je bil z njimi.

Ena najlepših izmenjav izkušenj je bila nabirka za Sveto deželo, ki poteka po vsem katoliškem svetu na veliki petek. Frančiškan p. Robert Mokry iz Kanade, frančiškan p. Luis Quintana iz Španije in p. Vincenzo Bellomo iz Italije so predstavili, kako v svojih deželah spodbujajo to solidarnost. Nabirka, ki jo je vzpostavil že sv. papež Pavel VI., ko je kot prvi papež po sv. Petru romal v Sveto deželo leta 1964. V 1900 letih je bil papež sv. Pavel VI. prvi papež za sv. Petrom, ki je odšel iz te dežele preko Antiohije v Siriji v Rim. Ta solidarnostna nabirka ostaja najpomembnejša podpora Kustodiji in omogoča vzdrževanje svetišč, plačilo socialnih del, študij bibličnih tematik, štipendiranje študentov in pomoč kristjanom v stiski.

Zadnji dan kongresa, 25. novembra, je kustos p. Francesco Ielpo prebral zaključno sporočilo in vizijo našega dela. Besedilo

je bilo plod skupinskega dela, delavnic in izmenjave izkušenj. Dokument je bil jasan, konkreten in navdihujoč. Komisarji so bili pozvani, da si vzamejo čas in pridejo v Sveto deželo, da tam doživijo obdobja bratstva s Kustodijo, srečajo brate in obiščejo lokalne skupnosti in kraje našega odrešenja. Še vedno so po svetu frančiškani, ki še nikdar niso bili v Sveti deželi ali pa zanjo sploh ne vedo.

Zadnji trenutek kongresa je bila sveta maša v zgodnjem jutru v baziliki Božjega groba, prav v Kristusovem grobu, kjer je kustos vodil somaševanje. To je bilo močno doživetje. Biti na kraju vstajenja, biti tam, kjer se je smrt spremenila v življenje, tema v luč. To je bila izkušnja, ki je preseгла besede. Tam, kjer je Kristus premagal smrt, so komisarji prejeli nov mandat. Tam, kjer se je zgodilo največje čudo zgodovine, so bili poslani nazaj v svet, da bi pričali o upanju, miru in ljubezni. V tišini groba je zazvenela beseda vstajenja, aleluja v novo vstajenjsko jutro. Zgodil se je še tretji duhovni steber našega bivanja in dela v Sveti deželi – velika noč, Vstajenje. Prvi steber se je zgodil v Dvorani zadnje večerje – s slavljenjem Binkoštnega praznika. Drugi steber je bil Betlehem, Božje rojstvo in živa krščanska skupnost danes, tu in sedaj.

Kot udeleženec tega kongresa lahko z vsem srcem pričam, Sveta dežela živi. Krščanske skupnosti so majhne, a žive in dejavne. Frančiškani še vedno varujejo svetišča in služijo vernim. In romarji so vabljeni, da pridejo in vidijo, da to na globok način doživijo. V času, ko se lahko zdi, da je Sveta dežela postala nedostopna, je pomembno slišati glas tistih, ki tam živijo. Pridite, potrebujemo vas, vaša prisotnost in solidarnost sta upanje. To ni prazna beseda. To je klic, ki prihaja iz globine, iz izkušnje življenja v kraju, kjer se je rodil Kristus, kjer je umrl in kjer je vstal.

Komisarji so sprejeli poklic biti ambasadorji miru, ne v političnem ampak v evangelijskem smislu. Mir, ki ga Kristus daje, ni mir sveta. To je mir, ki zmore živeti tudi sredi konfliktov. To je mir, ki izvira iz globokega zaupanja v Boga, iz prepričanja, da ima vsako življenje vrednost, da je vsak človek ustvarjen po Božji podobi. Ta mir ne pomeni odsotnosti konflikta, ampak prisotnost ljubezni sredi konflikta.

Naša odgovornost je zdaj jasna. Sporočilo komisarjev je jasno. Poslušajte, oznanjujte, podpirajte. Ta klic je namenjen vsakomur, ki nosi ime kristjan. Pri muslimanih je nasvet, da tisti, ki zmore, naj v življenju obišče Meko. Mar takšno povabilo za Sveto deželo ne bi veljalo tudi nam kristjanom? Pa še kako velja. Judje so v pregnanstvu iz Jeruzalema v tujini vsako leto obhajali pasho in vedno so izgovarjali stavek: Prihodnje leto pa v Jeruzalemu. Ponavljali so ga 1900 let. In so uspeli! Namenjen je tudi vam, ki berete te vrstice. Kristus vstali vas povabi. Vabim vas, drage bralke in bralci, da resno razmislite o romanju v Sveto deželo. Ne čakajte na popolne razmere. Popolnost in večnost je pri Bogu. Pridite zdaj. Bodite priča vstajenja. Podprite žive kamne. Dotaknite se zemlje, kjer je hodil Kristus. Sveta dežela ni le geografsko območje. Je prostor srečanja z živim Bogom. Je kraj, kjer se vera spremeni v izkušnjo.

Prijavite se na romanje v Sveto deželo čim prej – Komisariat za Sveto deželo. Ta svet danes potrebuje pričevalce miru. In vi lahko postanete eden od njih. Sveta dežela vas čaka. Frančiškani vas čakajo. Živi kamni vas čakajo. Kristus vstali vas čaka. To ni le povabilo, to je klic. Klic, ki prihaja iz srca Cerkve, iz kraja, kjer se je vse začelo. Ne odlašajte. Čas je zdaj. Priložnost je tu. Bog vas kliče po imenu. Pridite, pogledjte, pričujte.

Peter Lavrih OFM, CTS



Sveta dežela - 14. februar 2026

Sveta dežela in Palestina

od 14. do 21. februar 2026
romanje 8 dni

Ob izteku zime, ko je v Jezusovi domovini pomlad

1. dan/sob., 14. 2./Zgodnji avtobusni prevoz na bližnje letališče. Polet v Tel Aviv, sv. maša in namestitev v Betlehemu za 2 noči, večerja, počitek.

2. dan/ned., 15. 2./BETLEHEM, hiša kruha: Praznovanje Jezusovega rojstva, obisk votlin, božična sv. maša; Pastirske poljane, popoldne rojstni kraj Janeza Krstnika Ein Karem, spominski park Jad Vašem, večerja.

3. dan/pon., 16. 2./Pot v Galilejo: Cezareja Maritima, Stella Maris na Karmelu; NAZARET - Gospodovo Oznanjenje Mariji: sv. maša, sinagoga, Sveti Jožef, biblični muzej; namestitev za 2 noči, večerja.

4. dan/tor., 17. 2./Genezareško jezero: sv. maša, kraji Jezusovega javnega delovanja, Kafarnaum, kraj Primata, Gora Blagrov, Kana Galilejska, spet v Nazaret in večerja.

5. dan/sre., 18. 2./TABOR - gora Jezusove spremenitve: sv. maša in odhod v Judejo: proti Jerihi, ki je najstarejša

utrjeno mesto in leži v jordanski depresiji, tudi kopanje: Mrvo morje, Kumran, Betanija ob Jordanu, kraj krščevanja, nastanitev v Betlehemu za 3 noči, večerja.

6. dan/čet., 19. 2./Jeruzalem: GOSPODOVO TRPLJENJE: Getsemani, sv. maša, Oljska gora, Zadnja večerja, Gallicantu, Dominus flevit, Očenaš, Betfage, Betanija, večerja.

7. dan/pet., 20. 2./ZNOTRAJ VRAT Jeruzalema, Božji Grob, Kalvarija, sv. maša; Judovski del, zid žalovanja, križev pot, Via Dolorosa, večerja.

8. dan/sob., 21. 2./Sklep romanja, Dvorana zadnje večerje, Sv. Sion, Dormitio, sv. maša, odhod na letališče Ben Gurion, pristanek kot na odhodnem letališču, avtobus v Ljubljano proti koncu dneva.

Cena za celotno romanje, ki traja 8 dni – 1.490 € po osebi (pri zasedbi 30 mest ali več); če je romarjev manj kot 30, se cena zviša za 90 €.

V ceno je vključeno: Avtobusni prevoz na letališče, letalski prevoz v Tel Aviv in nazaj, vsi avtobusni prevozi v Izraelu, vstopnine za kraje, ki so navedeni v programu, polpenzijska namestitev v 2 ali 3 post. sobe, hrana zjutraj in zvečer, stroški organizacije

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje 30 € na osebo plačate v Sveti deželi, doplačilo za enoposteljno sobo - 160 € (število prostih sob je omejeno), zdravstveno in nezgodno zavarovanje (uredi vsak sam).

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 €, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

Vodstvo romanja: p. Peter Lavrih, ofm, cts.

Cvetna nedelja v Jeruzalemu

od 23. do 30. marca 2026
romanje 8 dni

V postnem času je romanje v Sveto deželo posebno doživetje! Udeležba pri procesiji cvetne nedelje s palmami in s slovenskimi butaricami iz Betfage čez Oljsko goro v Jeruzalem je nepopovljivo srečanje s kristjani v Sveti deželi! Pridite v Jeruzalem! **Program romanja:**

23. 3.: polet z bližnjega letališča, namestitev v hotelu v Betlehemu za 2 noči, večerja in nočitev.

24. 3.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje: Betanija – sv. Lazar, Getsemani, sv. maša, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage. Prevoz v hotel, večerja in nočitev.

25. 3.: ODHOD V GALILEJO, Cesarea, Karmel, Saronska ravnina ob Sredozemskem morju, gora TABOR, sv. maša, Nazaret: namestitev v hotelu za 2 noči, večerja in nočitev.

26. 3.: Galilejsko jezero, obisk krajev ob Galilejskem jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Kafarnaum, Tabga, Kana Galilejska, sv. maša, vožnja v Nazaret, večerja in nočitev.

27. 3.: NAZARET: Slavje Gospodovega Oznanjenja, sv. maša, cerkev sv. Jožefa; nato POT V JERUZALEM po Jordanski dolini: kraj krščevanja ob Jordanu, Jeriha, Kumran, Mrtvo morje in možnost kopanja; navzgor proti Jeruzalemu, namestitev v Betlehemu za 3 noči, večerja in nočitev.

28. 3.: JERUZALEM: Slavje Gospodovega VSTAJENJA, sv. maša, Božji grob, križev pot, Ein Kerem, rojstni kraj sv. Janeza Krstnika in kraja Marijinega obiskanja pri Elizabeti, spominski park Jad Vašem, večerja in nočitev.

29. 3.: Cvetna nedelja. Najprej Betlehem: sv. maša, Jezusov rojstni kraj, bazilika Jezusovega rojstva, cerkev sv. Katarine, votlina mleka, pastirske poljane idr. Popoldne udeležba na PROCESIJ cvetne nedelje na Oljski gori. Večerja in nočitev.

30. 3.: Sklep romanja, odhod na letališče in polet domov. Avtobus v Ljubljano.

Cena za celotno romanje, ki traja 8 dni – 1.490 € na osebo; če je romarjev manj kot 30, se cena zviša za 90 €.

V ceno je vključeno: avtobusni prevoz na letališče, letalski prevoz v Tel Aviv in nazaj, vsi avtobusni prevozi v Izraelu, vstopnine za kraje, ki so navedeni v programu, polpenzijska namestitev v 2 ali 3-posteljne sobe, hrana zjutraj in zvečer, stroški organizacije.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje 30 € na osebo plačate v Sveti deželi, doplačilo za enoposteljno sobo - 160 € (število prostih sob je omejeno), zdravstveno in nezgodno zavarovanje (uredi vsak sam).

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 €, ostanek plačila 15 dni pred odhodom. Prijava je sprejeta, ko je poravnani prvi del plačila: 500 €.

Vodstvo romanja: p. Peter Lavrih, ofm, cts.

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkcs.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon



Pozabljene spretnosti

Izdelava ptičje krmilnice

V mrzlih zimskih dneh, ko so tla zamrznjena ali prekrita s snegom, ptice težko najdejo hrano, zato jim pomagajmo preživeti tako, da poskrbimo, da bodo imeli na voljo semena. Nadvse lepo je opazovati ptičice, ki pridejo iskat hrano, zato krmilnico postavimo v bližino okna, od koder bomo imeli lep razgled na živahno dogajanje. Ob tem slavimo Stvarnika in pojemo: »Dal pticam je peruti, da mu v oblakih pojejo, ... da ga oznanjajo!« Lotimo se izdelave preproste ptičje krmilnice.

A. Kaj potrebujemo?

Deske (najbolje smreka ali bor), vijake ali žeblice, kladivo ali izvijač, žago, brusni papir, vrtalnik (če želiš obesiti na žico ali vrvico), vodoodporno lepilo (opcijsko), premaz ali olje za zaščito lesa (brez strupenih barv in lakov)

B. Mere (prim. enostavne krmilnice)

- Podstavek: 20 × 20 cm (za hrano)
- Stebrički: 4 kosi, višina 15 cm
- Streha: dve plošči 25 × 20 cm (dvokapna)

C. Postopek izdelave

- Izrežimo podstavek (npr. kvadrat 20 × 20 cm). To bo ploščad, kjer bodo semena.
- Dodamo robove: na robove pritrdimo 2–3 cm visoke deščice, da hrana ne pada ven.
- Pritrdimo stebričke (štiri vogale podstavka), višine okoli 15 cm.
- Namestimo streho: na vrh stebričkov pritrdimo dve večji plošči, ki tvorita streho. Naj gleda malo čez rob, da štiti pred dežjem.
- Obrusimo vse robove, da ne bodo ostri.



6. Zaščitimo les z naravnim oljem (npr. laneno olje). Notranjost, kjer bo hrana, naj bo brez premaza.

7. Namestitev:

☞ Če bo krmilnica stala na drogu, jo pritrdimo na palico.

☞ Če jo želimo obesiti, izvrtajmo dve luknji v streho in speljimo vrvico ali žico.

Krmilnico postavimo vsaj 2 m visoko, da je varna pred mačkami. Ptiki se bodo najbolje počutili v bližini grmovja ali dreves in sicer v zavetrju, da hrane ne zmoči dež in je ne odpihne veter. Ne pozabimo krmilnice redno čistiti, saj bomo s tem preprečili širjenje bolezni. Opazujmo prelepe živo pisane ptičice in hvalimo Stvarnika, ki je vse ustvaril iz ljubezni do nas.

Mateja Trajbarič OFS



Nagradni okvir

S pomočjo opisov poiščite devet besed s štirimi črkami in jih navpično vpišite v srednji del lika. Posamezne črke nato s pomočjo številk prenesite v okvir na robu lika, kjer boste na poljih od 1 do 36 prebrali nemški pregovor.

- začimbna rastlina z velikimi listi ali njena korenika ostrega, pekočega okusa,
- močno kratkotrajno čustvo, ki povzroča napadalne težnje,
- reka v severni Sloveniji in neznatno v sosednji Avstriji, ki teče po Mežiški dolini in se kot njen desni pritok izliva v Dravo,
- serpentina, vijuga,
- priprava iz ogrodja z gosto mrežo, zlasti za sejanje moke,
- prostor, namenjen zlasti za bivanje, zadrževanje ljudi,
- slog, stalne značilnosti človekovega ravnanja, vedenja,
- tisoč kilogramov,
- alkoholna pijača iz soka grozdja po alkoholnem vrenju.

	ž	1	2	3	4	5	6	7	8	L									
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	9									
26	6	1	35	2	33	3	29	4	21	5	13	6	16	7	17	8	7	9	10
25	14	9	18	1	30	12	2	23	4	11									
24	32	31	10	26	19	28	36	5	11	12									
23	24	8	25	15	3	20	34	22	27	13									
M	22	21	20	19	18	17	16	15	14	T									

Sestavit: Matej Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

SESTRA SMRT.

Na uredništvo ste tokrat poslali 17 pravih odgovorov. Bodite pozorni na spremembo lokacije uredništva! Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

- nagrada: Martina Horvat, Videm pri Ptuj 66, SI-2284 Videm pri Ptuj
- nagrada: Marija Čermelj, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana
- nagrada: Marija Modrijan, Raskovec 35, SI-1360 Vrhnika

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. februarja 2026. Čakajo vas naslednje nagrade:

- nagrada: Kenan B. Osborne OFM: Frančiškansko intelektualno izročilo
- nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
- nagrada: CD Hvalnice in večernice



Christian Gostečnik OFM
INOVATIVNA RELACIJSKA
ZAKONSKA TERAPIJA II

Inovativna relacijska zakonska terapija II temelji na premisi, da partnerja drug v drugem prebudita najmočnejše vzgibe privlačnosti in strastna čustva ljubezni, ki ju vodijo v zakonski odnos. Pozneje pa si prebudita tudi najstrašnejše konflikte, ki sta jih nekoč že doživljala v svojih izvirnih družinah, in to vse z nezavednim namenom, da bi se tokrat ta primarna drama razrešila. Inovativna relacijska zakonska terapija zato na tem področju postavlja nov mejnik razumevanja in drugačen pristop k terapevtski praksi, saj trdi, da zaklonski konflikt prinaša novo možnost za kvalitetnejši odnos.

v tisku
izzide konec januarja 2026
format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg cca. 400 strani
sprejemamo prednaročila



Novo

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbfb

